

veto

**Delors : Europa
en democratie**

pp. 4-5

**Middelpunt
regularisatie**

pp. 8-9

**De Tijd speelt
Risquons-Tout**

p. 13

DOORGEVEN VAN INFORMATIE GEBEURT SELEKTIEF

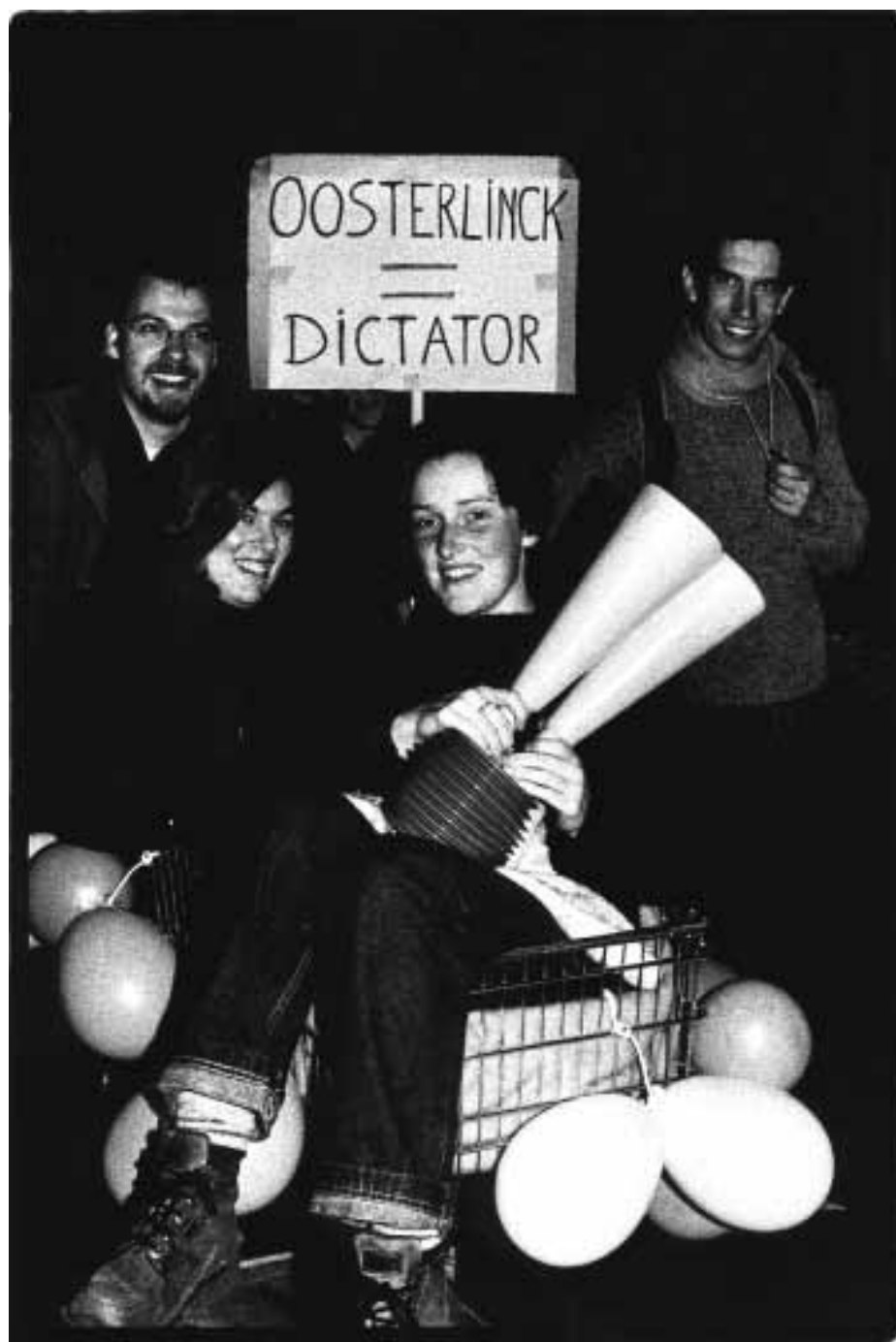
KU Leuven voert propaganda-oorlog

In de strijd rond het grote gelijk in de semestereksamendiskussie laat de KU Leuven geen middel onbenut. Afgelopen donderdag, op de dag van de grootste studentenbetoging in tien jaar, werd er zowat een informatiestop ingevoerd voor tegenstanders van het semekssysteem. Ondertussen verdeelden jobstudenten aan de aula's vrolijk de KampusFlash – boordevol eenzijdige informatie pro semeks.

Op dinsdag 17 oktober keurde het bureau van de faculteit Rechten een tekst goed die werd opgesteld door het VRG, de kring van de rechtenstudenten. Daarin riep het VRG de studenten op om mee te gaan betogen. De tekst bevatte verder de aankondiging van een informatiesessie over semeks en een link naar de VRG-site voor meer informatie. Bedoeling was om de tekst via een algemene mail naar alle rechtenstudenten te versturen. Het beheer van de mailinglist valt onder de bevoegdheid van de dienst studentenbeleid, waarvan professor Van Gerven het hoofd is. Deze besliste op woensdag dat de mail niet mocht verstuurd worden. Dit werd pas op donderdagmiddag aan het VRG gemeld, dat er van uit ging dat de mail verstuurd was. Evenmin werd de dekaan van de rechtsfaculteit op de hoogte gebracht door de bevoegde autoriteiten.

SELEKTIEF

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) nam de proef op de som en diende donderdagnamiddag een aanvraag in om haar persbericht omtrent de betoging aan alle studenten te mogen doorsturen. De aanvraag werd geweigerd door Karel D'Huyvetters, sekretaris van de dienst Studentenbeleid. D'Huyvetters siteerde hierbij Van Gerven, die stelde dat men in de toekomst enkel korte berichten zou versturen in algemene mails, met dan een verwijzing naar de site waar men het grotere bericht kan lezen. "Tegelijk zullen we echter zeer selectief blijven in het toelaten van 'algemene mails', ook al zou het meer en meer gaan om meldingen met verwijzing naar websites", aldus nog Van Gerven. D'Huyvetters stelde hierbij nog het volgende: "Een oproep zoals in de mail (van het VRG) of in uw persbericht (dat van Loko) valt ons inziens buiten de voorwaarden voor deze selectieve communicatie via e-mail." Alle studenten kregen diezelfde dag wel een mail met de aankondiging van een debatavond over semeks met rektor Oosterlinck en onderwijskoördinator Lammertijn én een link naar de Kampuskrant Flash, waarin de voordelen van een semestereksamensysteem worden aangehaald. Op deze manier wordt de kom-

(foto: Ellen Claes)

munikatie via de e-mailadressen van studenten wel erg selectief, zeker als men zich realiseert dat omtrent deze selectie geen enkel officieel geschreven document bestaat.

De KU Leuven spaarde kosten noch moeite om haar studenten te overtuigen van het nut en het democratisch gehalte

van de beslissing die genomen werd rond semestereksamens. Afgelopen donderdag, op de dag dat Loko een grote betoging organiseerde tegen de manier waarop de academische overheid semeks heeft doorgevoerd, verscheen een extra editie van de Kampuskrant: 'Campuskrant Flash: Het semestereksamensysteem aan de KU Leu-

ven'. Het vier pagina's tellende krantje werd aan de ingang van aula's gelegd en uitgedeeld door jobstudenten. Aan de hand van 'veel gestelde vragen' werd het wat, hoe en waarom van het semestereksamensysteem verduidelijkt.

In eerste instantie waren er studentenvertegenwoordigers van Loko betrokken bij het overleg over de manier waarop de studenten moesten geïnformeerd worden over het semekssysteem. Loko was bereid om constructief mee te werken aan iets als een extra editie van de Kampuskrant en was dan ook uiterst ontrief toen plots de Kampuskrant Flash verscheen. Niet alleen omdat er geen enkele vorm van overleg over de inhoud had plaatsgevonden, maar vooral omdat er in het ding een zeer ongenueanceerd en zelfs verdraaid beeld werd opgehangen over de invoering van het semekssysteem.

BRAND

Zo werd de vraag gesteld naar het democratisch gehalte van de beslissing tot invoering van een semekssysteem. Het antwoord hierop is als volgt geformuleerd: 'Aan de beslissing is veel overleg voorafgegaan, op diverse niveaus'. Dat er over de beslissing veel gepraat is, kan niet ontkend worden. Van echte inspraak is echter geen sprake: faculteiten werden amper of niet geraadpleegd. 'De Onderwijsraad, waarin de studenten vertegenwoordigd zijn, werd tweemaal gekonsultueerd', stelt men in de Kampuskrant Flash verder. Deze uitspraak wordt bijna sinisch als men bedenkt dat de Onderwijsraad net in een van zijn meest uitgesproken adviseringen, namelijk de implementatiedatum, genegeerd is.

Hoeveel moeite de KU Leuven zich ook getrooste met het tegenhouden van mails en het verdelen van de Kampuskrant Flash, het werkte als een rooie lap op een stier. Vooral een zinsnede als "Na inspraak volgt uitspraak." deed menig student briesen. In enkele faculteiten namen studenten duizenden Kampuskrantjes mee. Op de betoging van donderdag jongstleden, waar overigens 4800 studenten aanwezig waren, werden de Kampuskrant Flash-dingen bij bosjes gereduceerd tot papiersnippen en in brand gestoken. Veel flash, weinig krant.

**Loes Geuens
Marie-Anne Dedeurwaerdere**

Een volledig verslag van de betoging met bijbehorende foto's vind je op pagina 10 en 11.

GROEP **T**

INGENIEURS MET VISIE

TECHNOLOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Careplus-Vision • Visieluststraat 13 • 3020 Leuven • Telefoon: 016/20 10 30 • Fax: 016/20 10 40 • E-mail: groep@tgroep.be

(advertentie)

Luc Lamine

De laatste weken is er heel wat te doen geweest rond de kandidatuur van Luc Lamine op een gemeenteraadslid van het Vlaams Blok. Ik heb de gebeurtenissen hierrond aandachtig gevolgd. Wat me opviel is de centrale rol die de opdrachtsverklaring van de KU Leuven in dit debat speelde. De discussie spitste zich meestal toe op de vraag of de kandidatuur van hogergenoemde in strijd was met deze tekst. Over die strijdigheid bestaat een redelijk uitgebreide eensgezindheid (cfr. professor Paul Van Orshoven in de Knack, het officiële standpunt van het VRG, de open brief van drie assistenten van de rechtsfakulteit die massaal ondertekend werd door profren en assistenten verbonden aan deze fakulteit). En als we de opdrachtsverklaring er bij nemen dan komt het me voor dat je al van kwade wil moet zijn om te beweren dat dit niet zo is.

De kernvraag lijkt me echter in hoeverre die opdrachtsverklaring een bindende rechtsregel is. Ik denk dat we het antwoord op die vraag in het verbintenissenrecht moeten zoeken. De opdrachtsverklaring is een voorwaarde, verbonden aan alle overeenkomsten tussen de universiteit en anderen, hetzij academisch personeel, hetzij assistenten, hetzij studenten. Dus ook aan de arbeidsovereenkomsten met profren. Nu, wanneer een partij haar uit de overeenkomst voortvloeiende verplichtingen (hier: het naleven van de opdrachtsverklaring door de prof) niet nakomt, dan kan de andere partij de overeenkomst ontbinden. "Het moet van twee kanten komen" zegt mijn bomma altijd. De universiteit kan de overeenkomst met Luc Lamine opzeggen.

Dan komen we onvermijdelijk op de vraag of ze dit moet doen. Ik vind dat je als universiteit het niet kan maken om een

docent op de loonlijst te hebben staan die openlijk zulke stellingen inneemt. Er is heel wat gezegd over de 'pedagogische opdracht van de prof', die al dan niet in het gedrang zou komen door Blok-lidmaatschap. Maar wat met de 'pedagogische opdracht van de universiteit'? Op het fakultaire debat van de rechtsfakulteit van donderdag 12 oktober werd de vraag gesteld naar de gevolgen voor de geloofwaardigheid en de integriteit van het project van de KU Leuven.

Ik zou er op willen wijzen dat, naast het in het gedrang brengen van de opdracht van de universiteit, de reden tot bezorgdheid niet de mogelijkheid tot "ideologisch gekleurd lesgeven" is. Zulks bleek uit de lezersbrief van Hans Verboven in Veto nummer 4 van 9 oktober. De vraag die eerder aan de orde is, is: "hoe kunnen we er van uitgaan dat iemand die openlijk lid is van een partij die vindt dat 'mensenrechten ondergeschikt zijn aan het principe van eigen volk eerst', bijvoorbeeld bij eksamens studenten van vreemde afkomst en studenten die dit beginsel niet aanvaarden eerlijk en objectief behandelt én beoordeelt?"

Ten laatste wil ik opmerken dat het in loondienst houden van Luc Lamine mij in strijde lijkt te zijn met het 'recht op onderwijs met eerbiediging van de fundamentele rechten en vrijheden', dat gewaarborgd wordt door artikel 24, paragraaf 3 van de Belgische Grondwet. Dit ten gevolge van de in de vorige alinea vermelde stellingname van het Blok met betrekking tot de mensenrechten. Dit alles overschouwend denk ik dat we kunnen besluiten dat het opzeggen van de arbeidsovereenkomst met Luc Lamine zowel moreel verantwoord als opportuun en wettelijk is.

Peter Verpoorten
student in de rechten

Kampuskrant

Op donderdag 19 oktober werd op het VRT-televisiejournaal een reportage uitgezonden over de studentenbetoging tegen het semestereksamensysteem. Daarin verweet Loko-Kringraad bij monde van Els Silvrants dat Campuskrant de situatie eenzijdig heeft belicht, en dat "in Campuskrant het studentenstandpunt totaal wordt genegeerd", waarna werd overgegaan tot symbolische verbranding.

De redactie van Campuskrant wil toch even duidelijk stellen dat het hier ging om de flyer Campuskrant Flash. In nummer 14 van Campuskrant, dat diezelfde donderdag verscheen, staat op dezelfde pagina waar professor Lammertyn het systeem en de besluitvorming daaromtrent toelicht, wel degelijk het standpunt van Loko-Kringraad en — uiteraard — volkomen ongesensureerd.

Men zou Campuskrant kunnen verwijten dat het dit nieuws en het Loko-standpunt tien dagen na de beslissing bracht. Op dat punt zijn we echter met handen en voeten gebonden aan onze tweewekelijkse verschijningsdatum. Campuskrant had het dossier over de semestereksamens al klaar voor er sprake was van de flyer. Ondanks deze kronologie werden het blad en de flyer op dezelfde dag verspreid, waardoor enige verwarring

en — door de uitspraken op televisie — verkeerde beeldvorming over de reguliere Campuskrant zou kunnen ontstaan.

Campuskrant is wel degelijk het blad van en voor alle geledingen van de universiteit, en wij streven ernaar iedereen, van student tot AP-er en van ATP-er over alumnus tot academische overheid, aan het woord te laten en te informeren. Het persoonlijke standpunt van de redactie van Campuskrant over het semestereksamensysteem en de besluitvorming daaromtrent is van geen tel, en zo hoort het ook. Maar ook wij leren dagelijks uit onze fouten.

De redactie van Campuskrant

Nvdr: Dat de Campuskrant nummer 14 het studentenstandpunt weergegeven heeft in drieëndertig regels (titel en auteur meegerekend) neemt niet weg dat de berichtgeving in de KampusFlash eenzijdig was. Bovendien is het net iets te gemakkelijk om je als redactie te verschuilen achter de idee dat "het persoonlijke standpunt van de redactie van Campuskrant over het semestereksamensysteem en de besluitvorming van geen tel is." Of is dat nu net de meerwaarde van Veto, dat wij ons dagelijks mogen en kunnen inzetten voor een geëngageerd blad waarbij ieder van ons zijn steentje bijdraagt om idealen zoals democratie na te streven.

Kultuur op de 24-urenloop

Sedert enkele jaren is er een stand van Kultuurraad, een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), op hét sportevenement van Leuven. Dit jaar gaat daar de reeks *Oorgetuigen* van start. Er zijn twee sessies gepland. Om 22.00 uur komt spurttalent Kim Gevaert haar favoriete plaatjes van kommentaar voorzien. Wat later op de avond, om 12 uur, is het de beurt aan Danny Mommens en Els Pynoo. Dit duo achter *Vive La Fête* zal wellicht een totaal ander platenarsenaal toelichten. Tussen al dit gebabbel zullen kortfilms getoond worden, zodat u werkelijk geen enkele reden zult hebben om (rondjes) te gaan lopen.

(kb)

De Oorgetuigensessies kan je bijwonen in de ontbijtent, ongeveer aan de ingang van het parcours van de 24-urenloop, op het sportkot op dinsdagavond 24 oktober, respectievelijk om 22.00 uur en 24.00 uur. De toegang is gratis.

Participatieve democratie op de unief?

"Eerbiedwaardige leden van de academische overheid, reken maar niet te veel op de slaperigheid van uw studentenbeweging. We zouden kunnen wakker worden." Met dit citaat uit de studentenspeech op de openingseremonie is de toon gezet. De studentenbeweging wordt wakker en ontdekt dat het ideaal waar zij zo hard voor gestreden heeft — de democratisering van het onderwijs in haar dubbele betekenis van inspraak van de studenten en toegang tot het onderwijs voor alle sociale lagen — meer dan ooit op de helling staat. De Socialistische Jonge Wacht (SJW) is altijd zeer actief geweest binnen de studentenbeweging, vooral in de massale mobilisaties in de jaren '70 onder leiding van de voorloper van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), de Algemene Studentenraad (ASR). Wij stonden toen voor openheid, zelforganisatie, interne democratie en een skrupuleuze verdediging van de eisen. Vandaag de dag willen we die draad terug opnemen en, samen met onze medestudenten, meedenken aan nieuwe vormen van participatieve democratie op de unief.

Het voorstel van Loko om de vertegenwoordiging van studenten en assisterend, administratief en technisch personeel gevoelig te verhogen is een gigantische stap in de goede richting. Een ander aspect mogen we echter ook niet over het hoofd zien: hoe kunnen we, naast de kwantitatieve versterking van de bestaande vormen van

medebeheer, er ook voor zorgen dat dit medebeheer dicht bij de student komt te staan? Wij denken hierbij aan een kwalitatieve stap vooruit naar directere vormen van democratie. Waarom geen studentenraden per fakulteit en per departement bijvoorbeeld? Nu is het immers zo dat bij de kringverkiezingen het onderwijs lager op de agenda staat als het gratis bier. Dergelijke wantoestanden staan een werkelijke democratische controle van, voor en door de studenten in de weg. In dit debat pleiten wij klaar en duidelijk voor een zelfbeheerde, en dus werkelijk democratische universiteit, waar de beslissingen niet van boven af door een inrichtende macht worden genomen, maar van onderuit door democratische raden van studenten, personeel en andere belanghebbenden. Utopisch? Toch niet. In de jaren '70 bijvoorbeeld heeft de studentenbeweging — verenigd in de toenmalige ASR — reeds op dergelijke radikaal-democratische wijze gefunctioneerd. Op geregelde tijdstippen vonden per fakulteit algemene studentenvergaderingen plaats waarop iedereen welkom was en waar, op basis van inhoudelijke punten, vertegenwoordigers werden verkozen, die bovendien permanent afzetbaar waren. Ook de recente studentenstaking aan de UNAM, de grootste universiteit van Latijns-Amerika gevestigd in Mexico City, een staking die heel lang heeft geduurd en een enorme weerklink had in de Mexi-

kaanse samenleving, werd op die manier georganiseerd. Radikale democratie lijkt ons dus niet alleen mogelijk, maar ook noodzakelijk om de bureaucratie tegen te gaan.

Wat ons ook zorgen baart, is het feit dat men onze 'Alma Mater' steeds meer als een bedrijf begint te beschouwen en dat het bedrijfsleven zelf ook steeds meer vat begint te krijgen op het reilen en zeilen binnen de unief. Wij zijn hierdoor verontrust, omdat hier een aantal fundamentele waarden in het gedrang komen, die ons nochtans essentieel lijken voor de academische gemeenschap.

Primo: het is evident dat de houdgreep van de 'corporate sector' de democratisering van het onderwijs — weer in de dubbele betekenis — niet bepaald ten goede komt. Onze gefleksibiliseerde, toekomstgerichte, innoverende en buitengewoon ambitieuze rektor Oosterlinck pleit klaar en duidelijk voor een elite-universiteit naar Amerikaans model. 'Democratisch onderwijs goed, maar niet in Leuven!', aldus de rektor. Secundo: de academische vrijheid wordt bedreigd. Een vrijheid die, zoals het VRG in haar lezersbrief terecht stelde, niet de vrijheid is om het even wat te doen, maar wel de mogelijkheid om in alle vrijheid fundamenteel wetenschappelijk onderzoek te verrichten, ook als dat niet op korte termijn winstgevend is. Op langere termijn blijkt immers het fundamentele onderzoek het nuttigste

voor de maatschappij. Tertio: de belangen van de andere belanghebbenden — 'stakeholders' in het door de rektor zo geliefkoosde managementjargon — komen eveneens in het gedrang. Daaronder verstaan we niet alleen alle personeel, maar eveneens — en dat is minstens even belangrijk — de siviele maatschappij. Wat was ook weer de oorspronkelijke betekenis van 'Universitas'?

Wij zijn verheugd over het huidige réveil van de studentenbeweging. Nochtans wensen we er de nadruk op te leggen dat de studenten van nu een enorme verantwoordelijkheid dragen ten opzichte van de rest van de maatschappij. De studentenbeweging kan slechts progressie maken als ze verder kijkt dan haar neus lang is. De mobilisaties tegen de Neoliberale Drievuldigheid (IMF, Wereldbank en WTO) in Seattle en Praag laten immers zien welke kracht sociale en ekologische bewegingen kunnen ontwikkelen als ze, wars van elk korporatisme, in onderlinge solidariteit strijd voeren. Daarom ijvert SJW voor het smeden van banden met andere maatschappelijke actoren, zowel op nationaal als op internationaal vlak. Ons motto luidt dan ook: eenheid in verscheidenheid, verscheidenheid in eenheid!

Socialistische Jonge Wacht (SJW)
afdeling Leuven

Kiezen volgens capaciteiten

Bij de keuze van een studierichting zitten jaarlijks vele leerlingen van het secundair onderwijs met de handen in het haar. Ook eerste kanners twijfelen gedurende hun eerste jaar aan de universiteit wel eens aan hun studiekeuze. Geert Wels, voormalig assistent aan de faculteit Psychologische en Pedagogische Wetenschappen, probeert in zijn doktoraat een alternatief aan te bieden om studenten te helpen bij hun studiekeuze.

Kiezen volgens capaciteiten. De Chrysostomosproef als middel tot zelfselectie en positieve (her)oriëntering bij de overgang van secundair naar hoger onderwijs, zo luidt de titel van het doktoraat. De overgang tussen secundair en een eerste jaar hoger onderwijs vormt voor velen een probleem. België telt jaarlijks ongeveer zestigduizend generatiestudenten — hogescholen korte en lange type en universiteiten inbegrepen — waarvan ongeveer de helft niet slaagt. Een verkeerde studiekeuze is een van de redenen voor het falen in een eerste jaar.

Veelal kiezen studenten een nivo dat hun capaciteiten overstijgt. In zijn proefschrift onderzoekt Geert Wels de mogelijkheid om via een nieuw soort oriënteringsproef, de Chrysostomosproef, dit probleem te verhelpen. Deze proef is ontworpen om naar de algemene cognitieve vaardigheden die noodzakelijk zijn voor iedereen die hoger onderwijs aanvat, te peilen. Door deze peiling moeten de laatstejaarstudenten tijdig feedback krijgen over de eigen capaciteiten en de aanvangseisen in het hoger onderwijs.

ZELFSELEKTIE

De Chrysostomosproef bestaat uit drie peilingen. De taalproef gaat na of de leerlingen over voldoende taalvaardigheid beschikken. Voldoen aan de vereisten van het hoger onderwijs betekent immers dat men vaardig kan denken in een taal, de logica van een uiteenzetting begrijpt en de juiste conclusies trekt uit een gegeven argumentatie. De wiskundeproef gaat na in welke mate de leerling in staat is om adequaat om te gaan met numerieke informatie, formules, symbolen en wiskundige begrippen. Naast kennisvragen, gebaseerd op het leerplan van de derde graad, bevat deze test ook inzichtsvragen. Voor het derde onderdeel, een zelfstudiepakket, heeft men gekozen voor een stilleesproef. Zo kan men nagaan of een abiturient in staat is om tot op zekere hoogte zelfstandig in een beperkt tijdsbestek een nog onbekend onderwerp te verwerken.

Na deelname aan de proef kunnen leerlingen hun positie in de toekomstige groep van medestudenten inschatten en vaststellen welke hun slaagkansen zijn in de door hen gekozen studierichting. Aan de hand van diezelfde test worden ook andere studierichtingen overlopen die inhoudelijk gelijkaardig zijn, maar zich op een ander nivo situeren. Ook hier worden individueel de slaagkansen gegeven. Op deze manier kunnen laatstejaars ervaren dat hun slaagkansen — naargelang het overwogen onderwijsnivo — soms sterk verschillen en kunnen ze mogelijkheden ontdekken die realistischer zijn. Het is dus duidelijk de bedoeling dat leerlingen hun eigen capaciteiten leren kennen en in staat zijn hun eigen prestaties te vergelijken met de aanvangseisen in de verschillende nivo's van het hoger onderwijs. Daarbij moet zelfselectie vanuit twee invalshoeken benaderd worden: zelfselectie is niet alleen zichzelf als niet bekwaam evalueren, maar evengoed zichzelf als geschikt selecteren.

Deze proef is echter slechts een faze in een algemene omkadering. Eind januari

zou de proef bij laatstejaars afgenomen worden. Enkele weken daarna moeten de leerlingen dan hun 'uitslag' ontvangen. De resultaten geven aan op welke plaats de persoon zich bevindt in het continuüm van cognitieve vaardigheden. De zwakste vijf procent zal men dan aanraden om ofwel hulp te zoeken om de keuze te herevalueren, ofwel een studietrainingsprogramma te volgen. In dit programma leert men de leerlingen om met grote pakken leerstof om

de inhoud van de richting wel degelijk overeenstemt met hun keuze. Wanneer ze overwogen om van studierichting te veranderen kunnen ze aan de hand van diezelfde proef testen of deze wel de korrekte of bedoelde studierichting is.

Het hele concept is ingebed in het algemene kader van studiekeuzebegeleiding. De proef zou afgenomen worden in januari en de laatstejaars krijgen kort daarna feedback. Zo krijgen ze al vòòr de infodagen van de

“Eureka, ik heb de Chrysostomosproef uitgevonden!”

(foto Reinout Depoorter)

te gaan. Zo kan de laatstejaarstudent voor zichzelf evalueren of hij/zij deze hoeveelheden wel kan verwerken en of hij/zij het ook haalbaar acht dergelijke inspanningen aan de dag te leggen. Deze stappen verlopen ook steeds in samenspraak met het Centrum voor Leerlingenbegeleiding (CLB).

Vervolgens bestaat ook de mogelijkheid om een *ekskursie* af te leggen. De Chrysostomosproef en de ekskursies zien men best als een tandem. Via de eerste proef krijgen laatstejaars een beeld van hun algemene cognitieve vaardigheden, waarbij ze zich vooral kunnen afstemmen op het algemene nivo waarop ze het best een studierichting kiezen. Ekskursies zijn hoogst relevant om bij een nakende beslissing concreet met de inhoud en de moeilijkheidsgraad van de gekozen richting kennis te maken. Ze bestaan namelijk uit richtingsgeoriënteerde proeven zodat de persoon in kwestie voor zichzelf kan uitmaken of de gekozen richting wel het bedoelde studiedomein dekt. Zo verkleint de kans dat een gekozen opleiding niet aan de verwachtingen voldoet. Een bijkomend voordeel van deze ekskursies is dat ze eveneens ingezet kunnen worden bij de begeleiding van eerste kanners die twijfelen aan hun studiekeuze. Zo kunnen dezen in tijden van twijfel nagaan of

universiteiten of hogescholen informatie over hun capaciteiten en kunnen ze gericht op zoek gaan naar een boeiende en haalbare studierichting. Maar Wels wil nog een stapje verder gaan: naast begeleiding bij de keuze moet men ook voorzien in de implementatie van een systeem voor wie — ondanks een tegenvallend resultaat op de proef — toch vasthoudt aan zijn oorspronkelijke keuze. In dat geval moet zeker geopteerd worden om het concept van studiebegeleiding verder te zetten.

PUBERTEIT

Kringraad, een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), heeft omtrent een dergelijke oriënteringsproef al langer een standpunt. Loko verzet zich nog steeds tegen elke vorm van studentenbeperking, wat niet wil zeggen dat “projekten voor een betere oriëntering van abiturienten niet op onze steun kunnen rekenen. Het CLB (toen nog het PMS, mad/kde) zou bijvoorbeeld meer middelen moeten krijgen om een meer gewaardeerd advies te kunnen geven”. Dit standpunt wordt eveneens ingegeven door de vaststelling dat veel studenten mislukken in de eerste kandidatuur. Deze misluk-

kingen zouden te wijten zijn aan een slechte oriëntering: aspirant-studenten hebben een verkeerd beeld van wat de studies inhouden en verwachten zich aan iets anders. Een toelatingsexamen is niet het juiste middel om dit euvel te verhelpen. Zo'n examen is namelijk niet 100 procent sluitend en bovendien gaat men dan uit van het idee dat gedurende het eerste jaar geen heroriëntering mogelijk is.

Kringraad pleit voor twee dergelijke proeven, een algemene en een richtingsoriënterende proef, die bijvoorbeeld door het CLB kan georganiseerd worden. Zo zou het keuzemoment moeten verplaatst worden naar het vijfde middelbaar, een manier waarop men verdere studies dichter bij de jongere in volle puberteit brengt. Daartoe moet men scholieren confronteren met hogere studies. Hiervoor kan men bijvoorbeeld een aantal uren over hoger onderwijs in het leerplan van de derde graad van het secundair onderwijs onderbrengen. Let wel, er wordt niet gepleit voor een extra vak, maar voor nieuwe aksenten die binnen het normale lessenspakket een plaats kunnen

«Een verkeerde keuze maken mag. Hierin volharden tegen beter weten in is niet te rechtvaardigen» Naar J. Chrysostomos

krijgen.

De Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) heeft echter een andere visie op deze zaak. Zij stellen voor dat de leerlingen van het secundair onderwijs verplicht een keuzedossier samenstellen. Een dossier waaraan de leerlingen ten laatste in september van het laatste jaar moeten beginnen. Dit dossier bevat elementen van hun beroepskeuze of hun verdere studie. Waar nodig krijgen ze begeleiding van de school, maar leerlingen worden aangezet om dit dossier zo zelfstandig mogelijk te beheren. Op zich klinkt dit niet zo erg, maar de impact van dit keuzedossier zou zeer ver reiken. Op basis van de gegevens die in dit dossier zijn opgenomen geeft de delibererende klassenraad verplicht een gemotiveerd advies dat rechtstreekse konsekventies inhoudt met betrekking tot de inschrijvingsmogelijkheden in het hoger onderwijs en tot het al dan niet mogen bissen indien een student in het eerste jaar faalt. Het komt er op neer dat, wanneer een leerling het negatieve advies van de klassenraad naast zich neerlegt, zich toch inschrijft voor een volledig programma aan een universiteit of hogeschool en na twee zittijden nog niet geslaagd is, de betreffende universiteit of hogeschool het recht heeft om deze student een bisjaar te weigeren.

Ten opzichte van de huidige voorstellen inzake sanering van de overgang van secundair naar hoger onderwijs — denken we bijvoorbeeld aan toelatingsproeven en selectieproeven — heeft deze strategie het voordeel dat de kiezende laatstejaars ruim op voorhand objectieve informatie krijgen en dat ze preventief begeleid worden in hun keuze. Het blijft bovendien een keuze die de leerling persoonlijk maakt. Zo kan men vermijden dat iemand op grond van een proef de universitaire boot zou missen. Dat men poogt om mislukkingen in een eerste jaar hoger onderwijs te beperken door een niet-verplichte oriënterende proef in te voeren, is begrijpelijk. Zeker als men dit op voldoende wijze omkadert zodat begeleiding eerder een regel dan een uitzondering is. Maar dat een keuzedossier zo zwaar zou doorwegen als door de Vlor is voorgesteld, is niet meer te begrijpen. In dat geval schiet je immers aan het doel van vrije toegang tot het onderwijs voorbij.

Marie-Anne Dedeurwaerdere
Kristof D'Exelle

Geert Wels, Kiezen volgens capaciteiten. De Chrysostomosproef als middel tot zelfselectie en

Europa en democratie

Voor de laatste maal mocht aula Pieter De Somer een panel specialisten ontvangen voor de academische verjaardagstaart van de KU Leuven. Deze lezing verzamelde onder de titel 'Europe and Democracy' twee gewezen toppolitici, Jacques Delors en Mark Eyskens en de professoren Suy, Delmartino, Malfliet en Lenaerts rond de debattafel. Het was vooral voormalig voorzitter van de Europese Commissie Jacques Delors die met zijn lezing de aula een half uur lang kon boeien.

Delors sprak als eerste de zaal toe. Zijn lezing was opgebouwd rond de these dat democratische deficits te wijten zijn een algemene afkeer ten opzichte van die democratie. Er is dan ook nood aan een constante hernieuwing en herinkadering van deze democratie. Over het waarom van die groeiende afkeer haalde Delors drie pijnpunten aan. Vooreerst is het kader van de democratie ontploft door de globalisatie, maar ook door federalisatie en/ of regionalisatie. Daarnaast is er een stijgende dominantie van de economie, waarbij Delors als aloude socialist pleitte voor een konstante waakzaamheid met betrekking tot het evenwicht tussen de zichtbare en onzichtbare hand. Het laatste pijnpunt kwam tijdens de lezing meermaals voor en werd ook door Mark Eyskens aangehaald: de dominantie van de publieke opinie op de politiek. Vooral de steeds meer prominente aanwezigheid van het emotionele in media en politiek doet de democratische debatkultuur geen goed.

HEDONISME

Meer nog dan de democratie wordt volgens Delors *de Politiek zelf* in vraag gesteld, dit door stijgend individualisme en hedonisme, kenmerkend voor onze consumptie-maatschappij. Hij postuleert hiertegenover een dubbele remedie: een mentaliteitswijziging binnen de samenleving en een meer doorgedreven participatie van de burger in de politiek. Op Europees nivo moet men het 'gevoel van betrokkenheid bij een kollektief avontuur' stimuleren. Want ondanks het feit dat de 'communautaire' bestuursmethode sinds het EGKS-verdrag haar suksessen kende, moet Europa zich steeds opnieuw afvragen waar de limieten van deze methode liggen. Dit aspect zal vooral bij de verdere uitbreiding van de Unie naar voren treden. Ook bij de overgang van een economische naar een politieke unie moet een kwalitatieve sprong gemaakt worden, niet enkel een institutionele. Nadenken over een hervorming van de Europese instituties heeft volgens Delors dan ook geen zin als men geen goed *projet de vivre en collectivité* heeft.

Delors toonde vanaf dit punt in de lezing weer zijn reputatie van een Europees visionair. Een Europa met 32 moet de Maas-tricht-ambities kunnen realiseren en in het kader van de globalisatie andere doelen bereiken. Want als een groot Europa kan bewijzen dat regels rond vrij verkeer van personen, goederen en geld mogelijk zijn, dan zullen geschiedkundigen later stellen dat Europa een laboratorium voor de wereld is geweest, aldus Delors. Op die manier kan Europa zich een avant-garde rol toeëigenen.

Een groot Europa moet dan ook gescremd zijn op flexibele regels, die een geest van doeltreffendheid, transparantie en democratie uitstralen. Dit omvat een overheveling van bevoegdheden van nationaal naar Europees vlak. Anderzijds gaf Delors toe dat niemand nog weet wie wat doet in de EU. Men moet dus tegen de 'hypercomplexiteit' van de Europese instellingen optreden.

Over de manier waarop deze instellingen tot nieuwe verhoudingen moeten gebracht worden, bleef Delors vaag. Voor deze ex-kommissievoorzitter moet de Kom-

missie binnen de EU de sterke motor van het beleid blijven. De Raad van Ministers moet zich vooral op de 'grands projets et decisions' toelagen en het Parlement moet de band met de burger strak houden. Met dergelijke instellingen moet de EU kunnen groeien tot een volwaardige en goed functionerende federatie van naties. Dit alles moet wel gestut zijn door wat Habermas een democratisch patriotisme noemt. Een democratisch Europa heeft immers geen zin zonder democratische landen.

MALAISE

Daarop mocht Mark Eyskens zijn plaats achter het spreekgestoelte innemen. In zijn eigen stijl en met luide stem gaf hij zonder zichtbare notities een half uur lang een eerder positief beeld van de vooruitgang in de internationale politiek. Hij was het naar eigen zeggen grotendeels eens met Delors, maar moest toch enige kanttekeningen plaatsen.

In tegenstelling tot de vorige spreker stelde Eyskens dat het nog nooit zo goed ging met de democratie. Nog nooit hebben zoveel landen deze staatsvorm gehanteerd als heden ten dage. "Maar", waarschuwde hij er onmiddellijk bij, "de representatieve democratie verkeert terzelfdertijd in een crisis", te merken aan de opkomende extremismen en de Europese malaise. Volgens Eyskens is dit een gevolg van de transformatie die voortvloeit uit de huidige enorme informatie- en technologieëvoluties. De wereld wordt ons dorp en er ontwikkelt zich een groot wij-gevoel. De vertikaliteit wordt afgebroken tot een anti-autoritaire vloedgolf, met alle negatieve eksessen tot gevolg.

In deze kennismaatschappij ontstaat er ook veel onwetendheid. Kennis neemt alom toe, maar wat we horen te kennen neemt nog veel sneller toe. Vandaar een marginale kennisafname. Volgens Eyskens wordt het onderwijs ook steeds meer analytisch, daar waar het eerder syntetisch zou moeten zijn. Dit alles genereert reacties die de democratie in gevaar zullen brengen. Deze komen van extreem-rechts én -links. Eyskens begon met extreem-links waarbij hij verwees naar de betogers tegen het IMF, de *neo-Marxisten*. Zijn argumentatie tegen dezen kwam niet verder dan de kaduke stelling dat zij zich slechts dankzij internet en dus het kapitalisme konden organiseren. Extreem-rechts zijn dan de nieuwe partikularisten met een angst voor globalisering. Zij stimuleren te sterk het partikuliere, met een mogelijke uitholling van het globale tot gevolg.

Men moet dan ook meer aandacht schenken aan de drie basispijlers van de democratie. Deze zijn volgens Eyskens een 'politieke' democratie, een markteconomie met volwaardige concurrentie en de rechtstaat. In Europa creëert het vacuüm ontstaan door de afbouw van de nationale staat echter een druk op deze drie pijlers. Waar de oplossing voor Delors bij de lidstaten lag, pleit Eyskens voor een invulling op Europees nivo. Daar moet een Europese soevereiniteit met een echte regering gekreëerd worden, onder democratische controle van het parlement. Dit alles in de geest van de genoemde drie principes van de democratie.

KAPITTEL

Eyskens gaf voor de toekomst van de Europese Unie (EU) een planetaire metafoer. Net als de planeet Saturnus moet de EU een soort amorfe massa worden die verschillende kernen bevat. Zo kan er een kern komen die rond defensie verder gaat, een groep die rond het economische samenklit, dit terwijl ze wel allemaal lid blijven van de EU. Om die complementaire samenwerkingen te maken moet het Verdrag van Amsterdam veranderd worden.

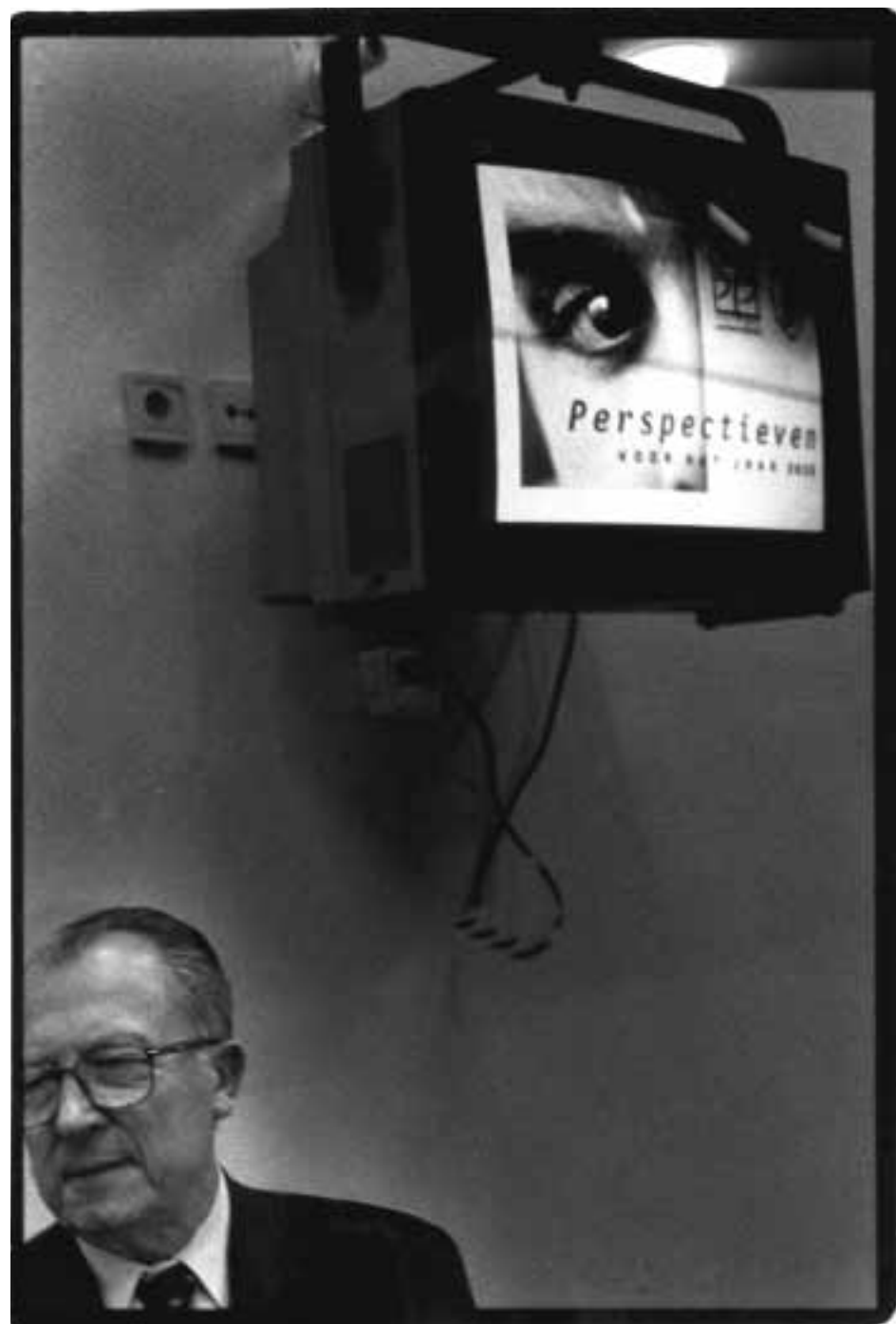
De minister van Staat eindigde zijn bijdrage met een oproep aan de aanwezige jongeren om melioristisch te denken, want

de 'dingen' zijn slechts verbeterbaar als de mensen verbeterbaar zijn.

Professor Lenaerts begon met de opmerking dat het begrip democratie in alle basisteksten en verdragen van de EU voorkomt, maar nergens geëxpliciteerd wordt. De term dekt dan ook zeer veel ladingen. Lenaerts beschouwde dit is als een immer voortschrijden van het debat van Rousseau versus Montesquieu. Voor de eerste is democratie een 'volonté général', ruwweg te vergelijken met een volksraadpleging. Bij Montesquieu is democratie echter subtieler. Lenaerts vergeleek dit laatste systeem, dat duidelijk zijn voorkeur heeft, met het Amerikaanse 'Checks and Balances', waarbij de verschillende staatsmachten elkaar onder controle houden. Het feit dat aldus alle elementen binnen de staatsorganisatie moeten mee-

Restte nog professor Malfliet om het rijtje af te maken. Zij belichtte vooral de problemen rond de democratische transitie in Centraal- en Oost-Europa. Volgens haar wordt er teveel de nadruk gelegd op het formele aspect van de democratie waardoor andere democratische akcenten meer in de kou blijven staan. Malfliet doelt hier vooral op rechten voor minderheden, sociaal-economische rechten en gelijkheid van man en vrouw. Indien men niet meer aandacht aan deze laatste aspecten schenkt, zal Europa noodgedwongen een crisis doormaken. Belangrijk is dus niet de instellingen bij te schaven, maar de paradigma's van de Unie.

Ook Malfliet had een opsomming klaar, in casu drie hypothesen die voor de democratische transitie gehanteerd worden. De

(foto Pieter Van der Aa)

werken, zorgt volgens Lenaerts voor een gezonde nuancering. Hij ziet dan ook geen nut in het machtiger maken van het Parlement of de Kommissie ten behoeve van de demokratisering van de Europese instellingen.

MERKTEKEN

Lenaerts ziet vier andere elementen die uitgebouwd moeten worden om het democratisch gehalte te verhogen. Dit is allereerst een grotere burgermabijheid van de EU, zodat mensen vrede kunnen nemen met wat er op dit nivo gebeurt. Doorzichtigheid moet ervoor zorgen dat de burger weet wie wat doet binnen de Unie. De basispijler blijft de representatieve democratie, die de burger zijn stem in het kapittel geeft. En Lenaerts zou geen jurist zijn, als hij tot slot geen belang zou hechten aan een verdieping van de rechtsbescherming van de burger door de EU.

eerste twee zijn het eurocentrisme en de postnationale hypothese. Deze zijn volgens Malfliet echter vals omdat het staatskader nodig blijft. Vooral in Centraal- en Oost-Europa zou het wegvallen van de staat betekenen dat het etnische het merkteken wordt, met alle gevolgen vandien. De derde hypothese, volgens Malfliet de juiste, is die van de geëngageerde wetenschap. De redenering is dat Europa rond een vredesidee is opgebouwd, maar dat mettertijd het economische is gaan domineren. Door de uitbouw van een Europees burgerschap kunnen we echter terug naar die vredesidee. Dit burgerschap moet dan vooral rond sociaal-economische en veiligheidsaspecten draaien. Het is volgens Malfliet de taak van de wetenschap om deze begrippen mee vorm en elan te geven.

Yves Dejaeghere
Seppe Deryckere
Stijn Tormans

“Ik ben een militant in dienst van Europa”

Jacques Delors leidde met strakke hand bijna tien jaar lang (1985-1994) de commissie van de Europese Unie (EU), toen nog Europese Gemeenschap (EG). Onder zijn bestuur verdwenen de grenzen binnen de EU, werden de Eenheidsakte en het Verdrag van Maastricht ondertekend. De vijfenzeventigjarige Delors werkt nu achter de schermen voor een socialer Europa naast het economische dat hij zelf gebouwd heeft. Tussen zijn lezing in de Pieter De Somer-aula en zijn Thalys in het Zuidstation kon hij ons even te woord staan.

Veto: Van de regeringsleiders van de Europese Unie die in Biarritz verzameld waren hoorden we betreffende de conflicten in Israël reeds verschillende opinies. Is dit nogmaals een bewijs dat een sterk gezamenlijk buitenlands beleid door de Unie nog niet voor nu is?

Jacques Delors: «Ik heb er natuurlijk geen idee van wat er in Biarritz gebeurt, maar ik denk dat de Europese leiders, als ze met elkaar in onderhandeling zijn, zich zouden moeten onthouden van verklaringen naar de buitenwereld toe. Zo kunnen ze voorrang geven aan het onderlinge debat en proberen om een gezamenlijk standpunt naar voren te brengen. Zelfs indien dit gezamenlijk standpunt in de ogen van sommigen te zwak is, is dat beter dan concert à plusieurs voix.»

GEDULD

Veto: Is het dan soms beter te verklaren dat men op dat ogenblik nog helemaal geen mening heeft?

Delors: «Ja, of een mening te geven die misschien voor de meest vooruitstrevenden te zwak lijkt. Voor de geloofwaardigheid van Europa is het nodig dat men zijn meningsverschillen niet in de kijker zet, zeker als het bijkomstige verschillen zijn. Men moet juist de discussie in diskretie verder zetten. Zo zal men beter tot gezamenlijke standpunten komen.»

Veto: Tsjechië heeft onlangs een kernreactor geopend tegen de wil van buurlanden Oostenrijk en Duitsland. Vooral Oostenrijk dreigt er nu mee om het opnameproces van Tsjechië in de EU te vertragen als ze die reactor niet stopzetten. Hoe beschouwt u dit soort situaties van Oost-Europese leiders die gekneld zitten tussen de onmiddellijke eisen van de eigen bevolking en de verre belofte van een EU?

Delors: «Dit is natuurlijk maar één voorbeeld tussen vele anderen, maar toen ik in de commissie zat, is het ons meermaals gelukt om dit soort conflicten tot een goed einde te brengen. Het is perfect mogelijk dit

te doen zonder het EU-lidmaatschap in vraag te stellen, zonder te dreigen. Men moet vooral tijd en geduld hebben, men moet rustig de gezichtspunten van beide partijen bekijken. In dit voorbeeld moet men natuurlijk ook zoeken naar een oplossing voor het energietekort dat uit een akkoord zou kunnen volgen.»

MILITANT

Veto: Minister Eyskens wees er in zijn lezing op dat Europa een nieuw 'groot project' zou kunnen gebruiken. Onder uw leiding kwam er de opening van de grenzen in 1992 en de aanzet voor een muntunie. Ziet u een mogelijke grote opdracht voor de unie in de nabije toekomst?

Delors: «Het moet allemaal gekaderd zijn rond macht en vrijgevigheid. Men moet de Europeanen goed doen verstaan dat we bedreigd zijn met een neergang ten opzichte van andere grootmachten. Op het politieke vlak moeten we de mensen echter ook duidelijk laten zien dat macht geen doel op zich is, maar dat ze dient om genereus te kunnen zijn. Als men ons de middelen niet geeft om gelijktijdig machtig en vrijgevig te zijn, dan bestaan we als unie eigenlijk niet en dan zullen we de gevolgen hiervan dragen.»

Veto: Ziet u zo'n groots project waarin die vrijgevigheid gesymboliseerd kan worden?

Delors: «Ja, mijns inziens hadden we, als

we wat efficiënter en georganiseerder waren geweest, van de Balkan een groot project te maken. De situatie op de Balkan is ontzettend ingewikkeld. Die landen zijn verdeeld, vernietigd en er blijft daar nog veel haat hangen. Wij hebben na de Tweede Wereldoorlog bewezen dat we elkaar konden vergeven. Waarom heeft men zich niet dit doel voor ogen gesteld en de middelen daartoe verstrekt in ex-Joegoslavië?»

Veto: Tijdens de aanloop van de laatste presidentsverkiezingen wezen de peilingen u als populairste politicus in Frankrijk aan. U hebt zich toen echter niet kandidaat gesteld. Heeft u nog projecten om terug in de actieve politiek te stappen of blijft u vanaf nu meer op de achtergrond werken?

Delors: «Ik ben nu actief als militant, een militant in dienst van Europa. Bovendien ben ik voorzitter van een adviesraad voor het gebruik van de inkomsten en van de sociale cohesie. Ik probeer aldus een aantal problemen in de ogen van de Fransman te verduidelijken. Het gaat dan over de grote problemen van inkomsthervreiding en de strijd tegen uitsluiting.»

Veto: Hoe voelt u zich erbij dat de meeste vragen die vanavond door de zaal gesteld zijn, vragen zijn die een negatief licht op de werking van de Unie werpen?

Delors: «Oui, je suis un peu triste de tout ça.»

Yves Dejaeghere

Met dank aan mevrouw De Min en professor Suy om de heer Delors warm te maken voor een gesprek met Veto.

LEMMENSSTUDENTEN LID VAN LEUVENSE OVERKOEPELENDE KRINGORGANISATIE

Over studenteninspraak, bierdoordrenkte t-shirts en veel slaap

Fussen Gasthuisberg en de ring ligt, goed verborgen, het Lemmensinstituut. Dit is de hogeschool zang-, muziek- en woordleer. Sinds de Open Algemene Vergadering van de Leuvense Overkoepelede Kringorganisatie (Loko) op vrijdag 6 oktober is Cluster, de studentenvereniging van het Lemmensinstituut, lid van de Leuvense studentenkoepel.

De studenten van het Lemmensinstituut waren de enige die nog niet onder de koepel vielen. Ze wilden echter maar al te graag hun aandeel in het Leuvense studentenleven een meer gestructureerde basis geven. Aansluiting bij Loko was dan ook het logische gevolg. We hadden een gesprek met Ludo Mallants (vice-preses van Cluster) over het wel en wee van een ontluikende studentenvereniging.

Cluster: «Na een aantal jaren in een sluimer-slaap gezeten te hebben, gaan we er dit jaar weer vol tegen aan. We hebben met wat entoesiastelingen de handen in mekaar geslagen om Cluster van onder het stof te halen en een nieuw elan te geven.»

Veto: Cluster is geen nieuwe vereniging. Je sprak van een sluimerslaap. Waar is het in het verleden fout gelopen?

Cluster: «Tot een zestal jaar geleden is de werking van Cluster er stelselmatig op vooruit gegaan. De werking moet haar hoogtepunt bereikt hebben in het academiejaar '94-'95. Rond die periode traden er echter problemen op met het stamkafé van Cluster. Twee kafees kwamen in aanmerking voor die positie (Café du commerce en Boerke Nijs, bm). Er trad een generatiekloof op tussen de studenten van het Lemmens. De anciens en nieuwelingen gingen in verschillende kafees uit. Dit leidde logischerwijs tot een manke werking door gebrek aan continuïteit.»

Veto: Een probleem dat nu opgelost is?

Cluster: «Inderdaad. Sinds een aantal jaar hebben we resoluut voor Café du commerce gekozen als ons studentenkafeé. We kregen veel meer respons van de uitbater van dit kafeé dan van de andere gegadigde.»

DOMMELEND

Veto: Is er dan een aantal jaren niets gebeurd door Lemmensstudenten?

Cluster: «Een aantal initiatieven werden opgestart. Het oorspronkelijk dynamisme van de initiatiefnemers ebde echter steeds snel weg. Bovendien hebben onze studenten een zeer hoge studiebelasting en veel, logische extra-curriculaire bezigheden als concerten, repetities. Hierdoor was het soms moeilijk voor sommige mensen om aangegane engagementen vol te houden.»

Veto: Zullen de mensen van het huidige presidium dan wel hun engagement tot het einde van het jaar volhouden?

Cluster: «We hebben heel duidelijk als voorwaarde gesteld aan onze medewerkers dat ze hun verantwoordelijkheid moeten opnemen. Voor het eerst in zes

jaar kunnen we weer spreken van een echt presidium, waarbinnen de functies verdeeld zijn zodat iedereen duidelijk weet wat te doen. We trachten dit jaar ook meer te organiseren dan enkel studentikoze activiteiten. Bedoeling dit jaar is de basis te leggen voor de werking de komende jaren en de dommelende studentenpopulatie wakker te schudden.»

DEKREET

Veto: Past het lidmaatschap van Loko ook in dit nieuwe elan van Cluster?

Cluster: «Natuurlijk. We hebben ervaren dat Loko ons op veel vlakken kan helpen,

zeker naar de toekomst toe. We willen onze plaats als studentenvereniging in Leuven opnemen. In het verleden nam het Lemmens reeds deel aan een aantal grote kringactiviteiten, zoals het Interfakultair Songfestival. Vanaf dit jaar zouden we dat soort zaken wat meer gestructureerd willen doen, waardoor lidmaatschap van Loko een evidente stap was. Bovendien is dit voor Cluster een manier om naambekendheid te verwerven binnen de Leuvense studentengemeenschap.»

(foto Jeroen Op De Beeck)

Veto: Hoe zit het met studenteninspraak op het Lemmensinstituut?

Cluster: «Studenteninspraak is op het Lemmensinstituut een vaag begrip. De laatste jaren, en ook dit jaar, bestond er wel een studentenraad. Sinds dit jaar werkt de studentenraad nauw samen met het presidium. Er is nog veel werk om degelijke inspraak te krijgen op de beleidsorganen van onze hogeschool. We zijn dit echter allemaal aan het nakijken. Ook hier blijkt de hulp die Loko ons kan bieden. We zijn er immers via hen achtergekomen dat er zowaar zoiets bestaat als een hogescholendekreet. We hebben daar reeds een aantal leuke paragrafen in gevonden over studenteninspraak en vooral sociale voorzieningen. Wordt zeker vervolgd.»

Veto: Het is waarschijnlijk niet evident om een werking van onder het stof te halen. Hebben jullie praktische problemen ondervonden?

Cluster: «Het was inderdaad niet evident om alles rond te krijgen. We zijn gaan praten met de laatste echte preses van Cluster ('94-'95), Mark Calluwaerts. Die heeft ons wat praktische informatie gegeven over de werking van vroeger. Blijkbaar hadden we zelfs een kringlied, waarvoor in de tijd een prestigieuze compositiewedstrijd werd georganiseerd. Gerenommeerde komponisten als Kurt Bikkembergs en Carl Van Eyndhoven namen hieraan deel. Berten Claeys, tevens ooit preses van Cluster, heeft uiteindelijk de wedstrijd gewonnen. De tekst werd verzorgd door de woordafdeling van het Lemmens. Dit jaar wordt het Clusterlied aangeleerd in de kandidatuursjaren in de lessen notenleer. Bovendien was er blijkbaar een Clusterlogo, echter enkel nog te vinden op een oubollig, bierdoordrenkt t-shirt dat Mark Calluwaerts nog ergens liggen had. We hebben het logo van dat t-shirt ingescand en wat bijgewerkt, waardoor we op dit moment terug ons logo kunnen gebruiken. We hopen dit jaar met Cluster terug de draad op te pakken.»

Björn Mallants

Cluster is bereikbaar op volgend e-mailadres: cluster@student.be. Telefonisch kan je hen bereiken op: 0477/22.89.49 (Roel Hermans, preses 2000-2000).

De tragiek van een vergeten proefbuisje

Fet hoeft u niet te verwonderen dat de KU Leuven, met twaalfduizend man personeel en een studentenaantal van om en bij de vijftienduizend man, jaarlijks een enorme hoeveelheid afval produceert. Naast de tonnen papier, het gewone huishoudelijke afval en rioolwater, zijn er ook een aantal minder onschuldige stoffen, met name de afvalwaters van laboratoria. Met de recente aanleg van een kollektor van openbaar nut op de kampus Arenberg in Heverlee, waar ook de KU Leuven haar afvalwaters in kwijt kan, laaien de discussies omtrent lozingen weer op.

In het Leuvense staat de installatie aan de Aarschotsesteenweg in voor de zuivering van het afvalwater. Via drie grote kollektorstrengen wordt het rioolwater van de binnenstad en de aangesloten gemeenten naar deze bezinktanks afgeleid alvorens in de Dijle terecht te komen. Aquafin, dat in opdracht van het Vlaams Gewest instaat voor de waterzuiveringsinfrastructuur, breidde recentelijk het kollektorennet uit. Zo werd het mogelijk om ook de riolerings van gemeenten als Herent, Bertem, Oud-Heverlee en Linden aan te sluiten. Toeval wil dat een van deze kollektoren doorheen het grondgebied van de kampus Arenberg loopt. De KU Leuven was logischerwijs vragende partij om op die kollektor aangesloten te worden. Zelf zuiveren betekende immers de bouw van ofwel vele kleine zuiveringsinstallaties, ofwel één centrale met grote rioleringswerken om de openbare kollektor te omzeilen. Dergelijke ontubing van infrastructuur is weinig zinvol noch milieuvriendelijk. Vandaar dat de KU Leuven, die overigens steeds constructief samenwerkte met Aquafin, toegang kreeg tot de kollektor.

VERKIEZINGEN

Vorig jaar kwam er echter uit politieke hoek reactie op de KU Leuven en haar afvalpolitiek: de laboratoria in Heverlee zouden behoorlijke hoeveelheden giftige stoffen lozen. Het was Agalev-Leuven dat niet aarzde om deze praktijken aan de kaak te stellen naar aanleiding van een nieuwe milieuvergunning die de KU Leuven had aangevraagd. Met deze vergunning zou het mogelijk worden giftige stoffen van de zogenaamde 2C-lijst te lozen buiten de wettelijk toegestane hoeveelheden. Agalev dreigde er zelfs mee beroep aan te tekenen om zo de vergunning tegen te houden. Uiteindelijk zijn er nooit gerechtelijke stappen ondernomen. Waarom dan protesteren? Toevallig speelde dit alles zich, net als zes jaar tevoren, vlak voor de verkiezingen af.

Volgens Lieven Put, milieukoördinator van de KU Leuven, is de bewuste vergunning helemaal niet bedoeld om systematisch giftige stoffen te lozen, maar wel om de insidentele onachtzaamheid van de verstrooide student op te vangen. Het is immers niet moeilijk om boven de norm te gaan, een vergeten proefbuisje kan volstaan.

PROPER

De laatste jaren zijn er vanuit de universiteit zware inspanningen geleverd om de nadelige effecten op het milieu zo veel mogelijk te beperken. Een eerste vlak waarop serieuze vooruitgang is geboekt, is dat van het waterverbruik. De laatste zes jaar is dit gehalveerd, wat het totaal nu brengt op een sifje rond de 90.000 m³ per jaar. Toen de gesprekken rond de aansluiting van de kampus op de kollektor aanvingen, bleek het grootste probleem de enorme hoeveelheden afvalwater die ginds

(foto Jeroen Op De Beeck)

geproduceerd werden. Ironisch genoeg was dit water te proper. Het Leuvense waterzuiveringstation maakt gebruik van biologische afbraak: levende organismen breken de schadelijke bestanddelen af. Eenvoudig gesteld komt het erop neer dat die beestjes niet genoeg te eten krijgen als er te veel water met te weinig afval in het station passeert. Door het waterverbruik te halve-

ren, is dit probleem ondertussen opgelost.

Dit is echter niet zonder inspanningen gegaan. Het waterverbruik op de kampus was enorm, onder meer door het gebruik van waterstraalpompen in de labo's. Deze pompen sturen een waterstraal tegen hoge snelheid door een buis. Zo laten ze toe om door de gekreëerde onderdruk in de buis afgesloten kamers vacuüm te zuigen. Dit

Eko-tips

De ideale temperatuur van een koelkast is 5°C, die van een diepvriezer min 18°C. Kouder is zinloos, beter bewaren doet het niet, hoogstens is alles ijskoud.

En wat de diepvriezer betreft: de meeste diepvriezers hebben een extra knop om grote hoeveelheden vers voedsel snel te bevriezen. Deze knop moet je echter opnieuw uitzetten eens alles bevroren is, tenzij je de levensduur van je beestje een stevige knauw wil geven en gescheurd afsluitrubber — door overdadige ijsafzetting — je wel wat zegt.

Zet geen koelkast naast een radiator of in een warme ruimte. Hoe warmer de omgeving, hoe meer energie het vergt om in de koelkast de gewenste temperatuur te verkrijgen. De verwarming een graadje lager zetten in de keuken is dus dubbele winst.

Daarenboven plegen sommige studenten te koken op kot. Indien jouw kot zulke wezens rijk is, zet ze dan aan om hun ding te doen: dan wordt de lagere temperatuur gelijk weer gekompenseerd en je houdt er een leuk kotetentje aan over.

Trouwens, als je sfeervolle avondmaal een einde neemt en er nog restjes zijn, dan wacht je beter tot het eten koud is alvorens het in de koelkast te zetten en wel om dezelfde reden: warm eten verhoogt de koelkasttemperatuur en dus is er meer energie nodig voor het koelen. Zo zie je maar, een logisch mens kan zeer ekologisch verantwoordelijk zijn...

(sd)

Voor info kan u surfen naar: <http://www.kuleuven.ac.be/dsv/studvoor/sic.htm>

wordt onder andere gebruikt bij het rekupereren van gevaarlijke stoffen. Na een experiment is echter gebleken dat deze methode tot gevolg had dat ongeveer veertig procent van de te rekupereren stof samen met het water afgevoerd werd en in het afvalwater terecht kwam. Naast een enorm waterverbruik zorgden deze pompen dan ook nog eens voor een serieuze vervuiling. Ondertussen zijn nagenoeg alle waterstraalpompen vervangen door mechanische membraanpompen, die veel efficiënter werken. Verder heeft het invoeren van gesloten circuits voor de koelsystemen ook veel bijgedragen in deze problematiek.

Uit metingen blijkt dat de in de vergunningen toegestane grenzen okasioneel toch nog overschreden worden. Dit is eigen aan de werking van de labo's, waar men niet te maken heeft met een continu productieproces, maar waar dagelijks de meest uiteenlopende experimenten plaatsvinden, die dan ook nog eens uitgevoerd worden door een wisselend publiek: profen, assistenten, studenten. Hierbij moet volgens de KU Leuven echter een onderscheid gemaakt worden tussen de vuilvracht — de totale hoeveelheid geloosde stoffen — en de fluktuerende concentraties. De beoordeling op het al dan niet milieuvriendelijk werken gebeurt dan ook op basis van een massabalans in plaats van op concentraties *end-of-pipe*. Aan de verleende vergunningen zijn wel interne codes verbonden, die het selectief inzamelen aanmoedigen. Dit vergt constante inspanningen van de milieudienst, waar men toch merkt dat de regels de laatste jaren steeds nauwgezetter nageleefd worden. Al bij al is er een zeer complexe logistiek op poten gezet voor vrij kleine hoeveelheden afval.

MILIEUKOMMISSIES

Met hetzelfde doel voor ogen zijn er recentelijk ook twee commissies opgericht. De eerste, 'milieu-emmissies laboratoria' genaamd, houdt zich enerzijds bezig met het formuleren van voorstellen aangaande de interne werking binnen de laboratoria, en anderzijds met het overleg tussen de KU Leuven en de overheid/wetgever. Veiligheid en didactiek in de laboratoria is het werktein van de tweede commissie. Hiervoor waren onder andere de studenten zelf vragende partij, vooral dan omwille van de veiligheidsvoorzieningen. Konkreet wordt hier gewerkt aan het aangeven van de methodieken voor de korrekte omgang met gevaarlijke stoffen. Bedoeling is dat de student doorheen zijn opleiding milieurisiko's zelf leert inschatten en dat hij op verantwoorde wijze leert omgaan met afval. Dit speelt ook in de kaart van de bedrijven die nu nog vaak hun jonge krachten zelf in deze problematiek moeten inwijden.

KULTUUR

Wat nu nog rest, is jammer genoeg het moeilijkste deel van de weg. Hoe goed de infrastructuur en de omkadering ook mogen zijn, een verantwoord gebruik van materialen en een minimalisering van de lozingen zullen slechts bekomen worden als alle betrokkenen *on the field* meewerken. Volgens Lieven Put is er de jongste jaren, mede dankzij de werkzaamheden van bovenvermelde commissies een hele mentaliteitswijziging opgetreden bij zowel profen, assistenten als studenten. Uitspraken als "Wat we niet mogen lozen zullen we wel verdampen", wat we ooit uit monde van een assistent vernamen, zouden dan voortaan tot het verleden moeten behoren. De cultuurverandering die initieel in het departement Scheikunde opborrelde, spreidt zich langzaam maar zeker uit. Klaar om te volgen?

Seppe Deryckere
Sven Van Loo

Sinds 24 september kunnen studenten van de KU Leuven dankzij de studentenpasgratis op de bus in de stadszone. Vanaf 1 november genieten ook de hogeschoolstudenten van de Katholieke Hogeschool Leuven (KHL) en Groep T van dit initiatief.

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) uitte eerder al kritiek op het proefproject: enerzijds omdat de studenten als doelgroep niet betrokken waren bij de besluitvorming en anderzijds omdat de hogeschoolstudenten niet van bij het begin mochten meegenieten van deze faciliteiten. Daarenboven is het gratis busgebruik een weinig doordachte maatregel om de *studentenauto's* uit de stad te weren. Zeker als dit niet gekaderd wordt binnen een ruimer mobiliteitsplan waar ook andere maatregelen zoals bereikbaarheid, fietsbeleid en parkeerbeleid in opgenomen moeten worden. Veeleer leek het een poging tot rekrutering van studenten.

Maar ook de klachten van studenten en hun ouders blijven niet uit. Terecht, want de haast waarmee de beslissingen genomen zijn, heeft tot een aantal hiaten in het systeem geleid. Wanneer je buiten de stadszone reist, kun je bijvoorbeeld niet bijbetalen na de laatste halte van de gratis zone. Je wordt verplicht om bij de opstap de normale tarieven te betalen. Het enige wat als optie rest, is meerijden tot aan de laatste halte, daar afstappen, tot de volgende halte wandelen en daar weer opstappen. En dit terwijl de studenten die in de nabijheid van Leuven wonen en twee colleges hebben buiten de stadszone net de doelgroep zijn als men spreekt over studentenauto's: uit een enquête van het Sensibiliserings- en InformatieCentrum (Sic) blijkt dat drieëndertig procent van de pendelstudenten met een eigen auto naar Leuven komt. Ook studenten die hun stage lopen in de omgeving van Leuven kunnen niet bijbetalen met hun studentenpas. Deze twee groepen vormen het gros van de studenten die met hun auto naar Leuven komen.

Echter, ze worden niet geholpen door de vooropgestelde maatregel, terwijl het volgens de initiatiefnemers net de bedoeling was deze auto's uit de stad te weren. Bovendien werd op de folder bij de studentenpas vermeld dat "na deze haltes (stadszone 40) betaal je het normale tarief van De Lijn".

Volgend heikelpunt betreft de hogeschoolstudenten die wegens de oorspronkelijke nalatigheid reeds een driemaandenabonnement aankochten. Door die gemiste start hebben namelijk veel hogeschoolstudenten het zekere voor het onzekere genomen. Loko-Sociale Raad vraagt dan ook dat deze stadsabonnementen terugbetaald worden en dat de prijs van deze abonnementen in vermindering gebracht wordt op de rekening die de hogescholen betalen. Een toegeving aan de hogescholen en hun studenten zou trouwens niet misplaatst zijn aangezien zij per student een hogere financiële bijdrage leveren. Dit omdat De Lijn stelt dat deze groep relatief gezien frekwenter de bus gebruikt.

Ten slotte is er nog de schrijnende situatie dat na de akkoorden met KHL en Groep T nu alle Leuvense studenten gratis met de bus rijden behalve de 550 studenten aan het Lemmensinstituut. Loko-Sociale Raad vraagt dan ook met aandrang aan alle partijen en in de eerste plaats de directie van het Lemmensinstituut iets te doen om deze radicale diskriminatie weg te werken. Deze twee laatste problemen vloeien voort uit de fout van de stad Leuven en KU Leuven om de uitbouw van een studentenvoorziening instellingsgebonden aan te pakken. Terwijl iedereen die enige kennis heeft van de sektor weet dat er geen reëel onderscheid te maken is tussen hogeschoolstudenten en hun collega's van de universiteit als het gaat om sociale noden.

Allemaal probleemgebieden die vermeden hadden kunnen worden als de studenten als doelgroep bij de beginfase reeds betrokken zouden geweest zijn. Daarom ook is het van cruciaal belang dat de studenten bij de evaluatie van dit project aanwezig zijn, iets wat eigenlijk een evidentie zou moeten zijn.

Jorn Peeters

PROBLEMEN DOOR OVERHAASTE INVOERING STUDENTENBUSPAS

Bussen: de sequel

BEWEGING VAN LANDLOZE BOEREN IN BRAZILIË OP
BEZOEK IN BELGIË

Bezetten, produceren en weerstand bieden

Portugees gebabbel en strijd-lustige woorden vulden de ruimte van Los Buenos en het Leuvense Jeugdcentrum gedurende de voorbije week. José Damasceno, lid van de nationale coördinatie van de Beweging van Landloze Boeren Sem Terra (MST) in Brazilië, vertelde tijdens een gespreksavond en daaropvolgende discussie-avond over armoede, bezettingen en oorlog tegen de overheid.

Maandagavond kwam een kleine groep geïnteresseerden bijeen om met José — en bijbehorende tolk — te discussiëren over MST. Dinsdagavond was er een discussie tussen Luc Vankrunkelsven, coördinator van Wervel (werkgroep voor een rechtvaardige en verantwoorde landbouw) en Dirk Ameel, Braziliëspecialist en werkzaam voor de Kristelijke Arbeidersbeweging.

MST wil als verzetsbeweging een alter-

natief bieden voor de armoede en stadsvlucht die in Brazilië leeft. Volgens José ligt de grondconcentratie aan de basis van alle kwaad. Twee procent van de inwoners bezit immers zevenenvijftig procent van de landbouwgronden. Kleine boeren moeten meestal op grote hacienda's van de grootgrondbezitters gaan werken waardoor men op het middeleeuws systeem van 'pachten' terugvalt.

MST is een van de vele organisaties die de boeren verenigt om in opstand te komen tegen de overheid die volgens hen slechts leeft van de maffia, drugs en vooral corruptie. De organisatie is zestien jaar oud en groepeer momenteel zo een 350 000 families. Daarnaast wordt er nog met 150 000 andere families gevochten voor een eigen landbouwgrond. Solidariteit en kameraadschap zijn kernwoorden bij acties en bezettingen.

Naast grondbezetting is het verbeteren van de levenskwaliteit van de landlozen een belangrijke taak die het MST zich oplegt. Konkreet deelt het MST deze taak op in verschillende domeinen, waaronder mobilisatie, opvoeding, ideologie, communicatie en cultuur, gezondheid en tenslotte gelijkheid tussen man en vrouw. Per domein is er een vertegenwoordiger voor een groep families. Hierdoor komt elke groep families in contact met andere families en horen ze hoe een andere groep denkt over de diverse domeinen. Beslissingen worden steeds in groep genomen en doorspeeld naar hogere overlegorganen. Pas wanneer de basis het eens is met een besluit treedt het in voege. MST richt bijvoorbeeld onderwijs in voor de kinderen in hun dorpen. Ook probeert MST op de hoogte te blijven van nieuwe evoluties op het gebied van landbouw om de bezette gronden duurzaam te bewerken. Zo experimenteert MST met de omschakeling van chemische

naar biologische landbouw.

Als derde taak neemt het MST de vraag om aandacht en steun voor het grondconcentratieprobleem in Brazilië op zich, zowel nationaal als internationaal. De organisatie oogst veel bijval in het buitenland. Het orgelpunt van de mediabelangstelling was de herdenking in april dit jaar van de Portugese landing, vijfhonderd jaar geleden. Landlozen wilden, samen met Indianen, middels een optocht in traditionele klederdracht hun rol bij de hervorming van Brazilië opeisen. De overheid wenste de plechtigheid niet te laten verstoren en dreef met harde hand de mars uiteen. Zowel in eigen land als daarbuiten lokte het militaire optreden van de regering afkeurende reacties uit. Het MST plaatste zo de landshervorming op de politieke agenda in Brazilië.

De kritiek die er tijdens de discussie-avond kwam van Luc Vankrunkelsven nuanceert de tegenstelling die de media poneert tussen het geweldloze MST en de agressieve overheid. Als eerste punt van kritiek stelt hij dat het MST volgens getuigen ook wapens gebruikt. José Damasco kadert dit in zijn repliek binnen de Braziliaanse culturele eigenheid en de huidige 'oorlog' met de overheid. Een tweede kritiek vanuit het publiek was of er binnen zo'n uitgebouwde structuur nog plaats was om aan zelfreflectie te doen. MST vindt dat kritiek vanuit de basis, de familievertegenwoordigers, de organisatie dynamisch houdt.

De vraag stelt zich of het MST niet egoïstisch alle media-aandacht naar zich toetrekt en zo de andere, konstruktieve projecten in Brazilië die ook werken rond landhervorming geen plek onder de zongunt. Het eenzijdig positieve beeld dat de pers ophangt over deze verzetsbeweging roept vragen op. Er zijn mondiaal diverse landhervormingsbewegingen aan de gang zoals bijvoorbeeld in Zimbabwe. Deze worden telkens weer aangevallen in de pers als een agressieve guerrilla-organisatie die enkel vernietigt en niets opbouwt. Toch zijn de verschillen tussen het MST en die andere organisaties niet van die orde dat dit het zwart-witbeeld van de media rechtvaardigt.

Caroline Leysen
Kathleen Raskin

Eenmalige regularisatieprocedure meermaals vertraagd

In oktober vorig jaar flopte een eerste poging van de paars-groene coalitie om een eenmalige regularisatiecampagne voor mensen zonder papieren op te starten. Intussen zijn we een jaar en een tweede, succesvolle, campagne verder. De behandeling van de ingediende aanvragen blijft echter aanslepen. Tijd om de *res gestae* van Duquesne en kompanen op een rijtje te zetten.

Op 10 januari 2000 is het dan eindelijk zover: de regularisatiewet verschijnt in het Staatsblad, samen met een Koninklijk Besluit voor de oprichting van de regularisatiekommissie. Tegelijk treedt de periode van drie weken voor het indienen van de aanvraag tot regularisatie in. Na een beperkte opkomst tijdens de eerste week, worden de gemeentelijke aanmeldingspunten tegen het verstrijken van de eenentwintig dagen overstelpt door een steeds grotere toestroom van *sans-papiers* die hun anonimiteit op het spel zetten in de hoop op een permanente verblijfsvergunning. Aan de vooravond van het aangekondigde ultimatum lijkt de toestand te eskaleren. Daarom stellen de betrokken niet-goevernemente organisaties (ngo's) een noodscenario op, dat voorziet in het openblijven van de betrokken aanmeldingsdiensten tijdens het weekend en in de mogelijkheid om door middel van een aangetekend schrijven vooralsnog de gestelde deadline te halen. Binnenlandse Zaken wijst het scenario echter af. Hierdoor wordt een vrij chaotische toestand gecreëerd omdat de gemeentebesturen blijkbaar vrij zijn om al dan niet open te blijven in het weekend. De zeventenzeventig aanvragen die aangetekend worden verzonden, zullen later toch aanvaard worden. Na het definitieve afsluiten van de 'eenmalige campagne' spreken zowel Minister Duquesne als de ngo's van een succes wanneer blijkt dat 32.662 dossiers, waarbij 50.600 *sans-papiers* betrokken zijn, werden ingediend. In hoeverre deze euforische uitlatingen terecht zijn, mag blijken uit de analyse van een aantal pijnpunten.

DRIELUIK

De regularisatieprocedure werd opgestart in het kader van het paars-groene compromis over het vreemdelingendossier. Dit compromis, dat werd uitgewerkt tijdens de coalitieonderhandelingen, steunt op drie peilers: uitwijzingen, regularisaties en versoepelde nationaliteitsvererving. De repres-

sieve komponent van dit drielukkig haalde sedert het aantreden van de huidige regering meermaals de media — men denke daarbij aan de gedwongen uitwijzingen en de systematische grenskontroles tijdens de regularisatieperiode. Ondertussen verdween de discussie over de nationaliteitsvererving, zeker in de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen, naar het achterplan.

Ook de regularisatieprocedure zelf kwam minder snel dan verwacht op gang. Voor eerst was er het juridische getouwtrek in oktober '99. Na de publicatie van een Koninklijk Besluit dat de procedure moest regelen, tekende het Vlaams Blok beroep aan bij de Raad van State. Die oordeelde dat de regularisatie inderdaad bij wet moest worden vastgelegd. Maar uitstel was geen afstel, hoewel het Blok daar uiteindelijk wel voor ijverde. Toen de wet dan toch in Kamer en Senaat was gestemd, trok het Blok immers naar de Europese Commissie — ditmaal zonder verder gevolg.

Op 10 januari was er dan toch een regularisatiewet. Op basis van het feit dat de toestroom aan aanvragen traag op gang kwam, kan men zich echter afvragen of er wel voldoende moeite was gedaan om de *sans-papiers* te informeren over de campagne. Anders dan bij de voortijdig afgeblazen regularisatieperiode in oktober, werd er door de overheid in januari geen grootschalige informatiekampagne op touw gezet. Deze taak werd gedelegeerd aan de ngo's, die weliswaar gevraagd hadden hierbij een rol te mogen spelen, maar daarvoor geen financiële steun kregen. Het is ten zeerste de vraag of zonder een grootscheepse informatiekampagne drie luttele weken volstaan om bij de *sans-papiers* een mentaliteitsverandering teweeg te brengen, die maakt dat men de officiële instanties die men jarenlang ontvluchtte plots als de redder in nood moest beschouwen. Zowel schattingen vooraf als contacten met illegalen nadien doen vermoeden dat het aantal mensen zonder papieren dat voor regularisatie in aanmerking kwam beduidend hoger ligt dan het

aantal betrokkenen bij de ingediende dossiers. Desinformatie en wantrouwen tegenover de overheid blijken daarbij inderdaad in grote mate de reden voor niet-aanmelding.

KOMMISSIE

Verder is in de regularisatieprocedure een grote rol weggelegd voor het Sekretariaat en de Kamers van de regularisatiekommissie (zie kader). Volledig volgens schema begon het Sekretariaat op 1 maart aan de voorbereiding van de dossiers. De plechtige installatie van de acht Kamers van de regularisatiekommissie zou nog enkele maanden op zich laten wachten. De samenstelling van deze Kamers, die bestaan uit telkens een magistraat, een advocaat en een vertegenwoordiger van de betrokken ngo's, werd reeds op 3 maart door de Minister-raad een Koninklijk Besluit goedgekeurd. Toch bleek Minister van Justitie Verwilghen niet bereid zijn handtekening te plaatsen onder deze omstrede — partijpolitieke — benoemingen. Nadat de interpellaties in de Kamer vervolgens gedurende bijna twee maanden herhaaldelijk in het teken stonden van het getouwtrek tussen de blauwe excellenties van Justitie en Binnenlandse Zaken, verscheen op 29 april eindelijk een Koninklijk Besluit met een 'uitgezuiverde' benoemingslijst in het Staatsblad.

Vanaf 8 mei konden de Kamers zich wijden aan het uittekenen van de interpretatielijnen van de regularisatiewet. Begin juni zou het eigenlijke werk — met enkele maanden vertraging — worden aangevat. Later zouden echter herhaaldelijk nog berichten over onenigheden tussen de eerste voorzitter en de sekretaris van de Commissie de media halen. Toen Duquesne op 15 juni hierover in de Kamer aan de tand werd gevoeld, kon hij

niet anders dan zijn spijt uitdrukken over de zoveelste vertraging in de procedure. Nochtans zou er voor half oktober, wanneer de Minister de verantwoordelijken van de Commissie op zijn kabinet ontbood, niets wezenlijks veranderen aan deze situatie. Ook gaan er steeds meer stemmen op die stellen dat het manoeuvre van de Minister om de verantwoordelijkheid voor de talloze vertragingen te wijten aan interne conflicten binnen de Commissie geen steek houdt. Zo verklaarde de *Ligue des droits de l'homme* onlangs dat de moeizame vooruitgang in het regularisatiedossier grotendeels op rekening is te schrijven van de politieke en administratieve obstructie van Duquesne, die heel wat dossiers zou terugsturen naar de Kamers uit ontevredenheid over het uitgebrachte advies. De cijfers over het aantal reeds behandelde en ondertekende dossiers (zie rechterpagina) en de diskrepantie tussen beide spreken voor zich.

Al deze procedurele en politieke wapenfeiten in de marge wenden de aandacht echter af van diegenen waar het werkelijk om draait: 50.600 mensen zonder papieren die nu bijna een jaar geleden hun anonimiteit inruilden voor de hoop en daardoor al maandenlang in een onduidelijke situatie verkeren. Blijkbaar staat men er onvoldoende bij stil dat deze mensen intussen de grootste moeite hebben om in hun levensonderhoud te voorzien en dat hoe langer men wacht, hoe meer mensen zich bedreven zullen voelen in hun valse hoop en een eventuele uitwijzing moeilijker zullen kunnen verkroppen. Intussen blijft Duquesne, alle skepsis ten spijt, voor de afhandeling van de hele procedure hoopvol vasthouden aan het vooropgestelde ultimatum van eind juni.

Pieter d'Hoine

De regularisatieprocedure

Hier volgt een vereenvoudigd schema van de procedure:
1. Om in aanmerking te komen moet men bewijzen dat men op 1 oktober 1999 op Belgisch grondgebied verbleef.

2. Daarbovenop moet men een van de volgende van de vier limitatieve redenen aanduiden die regularisatie wettigen:

- al drie (gezinnen met kleine kinderen) of vier (anderen) jaar in België het statuut van erkend vluchteling hebben aangevraagd zonder antwoord te krijgen.
- niet naar zijn land kunnen terugkeren wegens redenen onafhankelijk van zijn wil
- ernstig ziek zijn
- humanitaire redenen of duurzame sociale bindingen aantonen met België

3. De aanvraag wordt ingediend bij de burgemeester van de verblijfplaats, die het dossier overmaakt aan het Sekretariaat van de Commissie voor de regularisatie. Deze Commissie bestaat uit het Sekretariaat en acht Kamers voor de regularisatie.

4. Ieder dossier moet voorgelegd worden aan de minister die in alle gevallen de uiteindelijke beslissing zal treffen. Nochtans komen de adviezen omtrent de toelaatbaarheid van de regularisatie van de Kamers of het Sekretariaat.

5. Bij een onvolledig dossier brengt het Sekretariaat een negatief advies uit. Zodra men de aanvrager hiervan op de hoogte heeft gesteld, heeft deze drie dagen de tijd om zijn dossier te vervolledigen. Lijkt het dossier volledig en in orde te zijn, dan brengt het Sekretariaat een gunstig advies uit.

6. Als de minister van een advies wil afwijken, moet hij het dossier eerst opnieuw in een Kamer van de Commissie laten bespreken.

7. Als bij het Sekretariaat blijkt dat een dossier volledig is, maar betwistbaar, is het opnieuw de Commissie die zich over de zaak moet buigen en een advies formuleren.

(foto: archief)

(nc/nvl/ph)

KNELPUNTEN VAN DE REGULARISATIES

De overheid vraagt geduld en spaarzaamheid

Eerste regularisatie-aanvragen werden behandeld. Nu er cijfers werden vrijgegeven, blijkt dat de regularisatie langzaam verloopt. Nog geen twee procent van de dossiers zijn volledig behandeld. Bovendien zijn er nogal wat onduidelijkheden. Vooral de toekenning van OCMW-steun aan mensen zonder papieren blijkt een groot twistpunt.

De snelheid waarmee de dossiers afgehandeld worden, is reeds langer een van de heikele punten in de regularisatieprocedure. Vele mensen hadden reeds vragen toen de wet bekendgemaakt werd. Pieter Degryse van Overlegcentrum integratie voor vluchtelingen (OciV): "Wij hadden het geschikter gevonden, indien iedereen die hier vijf of zes jaar in België verbleef, in aanmerking kwam voor regularisatie. Door extra vereisten als 'duurzame banden' toe te voegen, werd alles een stuk ingewikkelder. Nu is men in feite genoodzaakt elk dossier een per een te bekijken. Wanneer men in Spanje of in Italië een regularisatie doorvoert, gaat dit veel eenvoudiger, eigenlijk bijna matematicus. Er wordt dan ineens 100.000 à 200.000 man geregulariseerd."

Op gebied van de afhandelingprocedure, ziet het er naar uit dat het Secretariaat van de Commissie voor de Regularisatie relatief goed werkt. Op 11 oktober zouden zij 5.691 van de 32.662 dossiers behandeld hebben. Het schoentje wringt bij de Kamers die de dossiers waarover betwisting bestaat, moet behandelen. Deze Kamers zouden te weinig zittingen hebben en in die zittingen bovendien te weinig dossiers behandelen, waardoor de hele regularisatie vertraagd wordt. Een bijkomend probleem is hier mogelijks op til aangezien de Raad Van State zich over enkele weken uitsprekt

over de vraag tot vernietiging van de benoeming van de Kamers, omdat deze onvoldoende gemotiveerd zou zijn.

Toch zou volgens het OciV de grootste strop bij Minister Duquesne (PRL) liggen. Hopelijk heeft hij een groot buro, want daar zouden momenteel vierduizend dossiers op hem wachten. Ook zou de minister alles extra vertragen door dossiers terug te sturen, die naar zijn mening niet voldoende gemotiveerd zijn. Als de Kamers lijnen uittekenen, worden die door de minister in vraag gesteld. In de media

vindt een getouwtrek plaats tussen de minister en de Kamers, waarbij de schuld doorgeschoven wordt. De laatste cijfers die vrijgegeven werden door het Ministerie op 11 oktober geven aan dat de minister slechts 531 definitieve beslissingen zou genomen hebben. Op deze manier zou het nog drie tot vier jaar kunnen duren vooraleer alle dossiers zijn afgehandeld. De meeste sans-papiers hadden er echter niet op gerekend dat de procedure zo lang zou duren. Vluchtelingenorganisaties wijzen op de benarde omstandigheden, waarin deze mensen terecht komen. "Er zijn illegalen die uit hun huis gezet worden. Nu de adressen van de vluchtelingen bij de overheid bekend zijn, zijn vele huisbazen bang voor de politie."

Uit diezelfde cijfers blijkt wel dat aan een groot deel van de aanvragen een positief gevolg wordt gegeven: eenennegentig procent van de genomen beslissingen zijn positief. Toch blijft voorzichtigheid aangehouden, zegt Johan van der Auweraert van het Antwerpse Haven vzw, een organisatie die vluchtelingen begeleidt. "Het is nog lang niet duidelijk of de Minister de adviezen van de Commissie zal blijven volgen. Het ziet er nu naar uit dat de meeste van die adviezen positief zullen zijn."

Naast geduld is er een andere deugd die onze regering promoot, namelijk de spaarzaamheid. Vooraleer de wet gestemd was, was minister Duquesne duidelijker omtrent sociale hulp, dan omtrent de vier categorieën voor regularisatie. De mensen die in aanmerking kwamen voor regularisatie zouden geen recht hebben op maatschappelijke bijstand. Dit werd later bevestigd door minister Johan Vandelanotte (SP) die een omzendbrief naar de OCMW's stuurde met dezelfde boodschap.

Voor velen is het duidelijk dat de Minister de wet geschonden heeft. De OCMW-wet bepaalt immers dat elkeen die op Belgisch grondgebied verblijft, recht heeft op OCMW-steun. Nadine Buyse die als sociaal assistente voor de Foyer in Brussel werkt waar vluchtelingen worden opgevangen, getuigt: "Ik stuur de mensen louter uit protest naar het OCMW, ook al weet ik dat ze systematisch geweigerd worden." Het Arbitragehof oordeelde voorheen dat iemand uitsluiten van maatschappelijke dienstverlening alleen mag als laatste maatregel om iemand het land te doen verlaten. Minister Duquesne verdedigde zich door de regularisatie te beschouwen als een gunst waarvoor bijkomende rechten niet vereist zouden zijn.

OCMW-steun verkrijgen, omdat de arbeidsrechtbank daar een vraag gesteld heeft aan het Arbitragehof waarop ze moet wachten alvorens uitspraak te kunnen doen in deze dossiers. Het antwoord van het Arbitragehof wordt niet voor nieuwjaar verwacht.

Haven vzw eist dan ook dat het recht op OCMW-steun door de overheid erkend wordt. "Je begrijpt dat niet iedereen naar de arbeidsrechtbank kan trekken met zo een zaak, gewoon al omwille van de kosten en de duur van zo'n proces. Er is daartoe ook een wetsvoorstel geweest dat zelfs werd ondertekend door sommige leden van de meerderheidspartijen, maar dit wetsvoorstel is zelfs nooit in het parlement besproken geweest. Trouwens, voor de regularisatiecampagne een aantal jaren geleden hadden illegalen ook recht op OCMW-steun."

WERKEN

Minister van Werkgelegenheid Laurette Onkelinx (PS) trachtte ervoor te zorgen dat deze mensen legaal zouden kunnen werken. Ze kunnen een arbeidsvergunning aanvragen bij de dienst arbeidsbemiddeling. Bij de aanvraag moet naast een kopie van de regularisatieaanvraag, een formulier van de werkgever en een arbeidsovereenkomst worden gevoegd, wat niet steeds evident is. Het is voor de werkgever uiteraard eenvoudiger iemand aan te nemen zonder deze administratieve rompslomp.

Onvermijdelijk zullen er regularisatieaanvragen worden afgekeurd. Wat er dan moet gebeuren, weet eigenlijk niemand. Er zal normaal gezien de mogelijkheid gelaten worden om zelfstandig het land te verlaten. Het lijkt voorspelbaar dat mensen wier dossier niet aanvaard is stante pede opnieuw in de illegaliteit onderduiken. Deze mensen

telijke toelaatbaarheid van de eenmaligheid van zo'n campagne. Wat als de illegalen die hier nu zijn of toekomen zich op een bepaald moment in dezelfde situa-

tie bevinden als degenen die nu geregulariseerd worden? De Raad van State heeft de overheid hier overigens al op strijdigheid met het gelijkheidsbeginsel gewezen.

ZAKGELD

Om deze strengheid enigszins te rechtvaardigen zou de asielprocedure hervormd worden, met de bedoeling minder mensen de illegaliteit in te sturen. Er zou nu een ontwerp zijn van een nieuwe asielprocedure, zo liet ook premier Verhofstadt (VLD) weten in zijn beleidsverklaring. Maar dat ontwerp is tot op heden niet in de Kamer van Volksvertegenwoordigers geraakt. Verhofstadt sprak er enerzijds over dat OCMW's 'louter materiële hulp' zouden mogen verschaffen aan asielzoekers. Vorige week nog tekende de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten (VVSG) verzet aan tegen de plannen. De Vereniging betwist niet dat materiële hulp het uitgangspunt moet blijven, maar sommige gemeenten hebben te weinig huisvesting voor asielzoekers. Bovendien vindt men dat men toch minstens wat zak- en leefgeld moet kunnen geven. Anderzijds sprak de premier over een versnelling van de procedure. Deze maatregel past, naast materiële OCMW-steun, compleet in het kader van de 'bewapeningswedloop' waaraan België en haar buurlanden deelnemen. Deze vijf landen krijgen momenteel zeventig procent van de asielaanvragen van de hele Europese Unie te verwerken. Wanneer de wetgeving in de buurlanden verstrengt, zou het aantal asielzoekers hier stijgen en omgekeerd. De vraag is ten sterkste wat de zin is van dergelijk doorschuifspelletje. Een globaal Europese oplossing is een absolute noodzaak, want strengere wetgeving lost het probleem van de illegaliteit

(foto: archief)

De meeste arbeidsrechtbanken volgen zijn redenering niet en oordelen dat de mensen, in afwachting van hun regularisatie, recht hebben op een menswaardig bestaan en bijgevolg op OCMW-bijdragen. In de praktijk blijken er vaak bewijsproblemen op te duiken in de arbeidsrechtbanken. Nadine Buyse: "De sans-papier moet eigenlijk bewijzen dat hij al die tijd gesteund is door vrienden of familieleden, maar dat deze steun onhoudbaar is door de lange duur van de regularisatieprocedure." In Antwerpen kan men momenteel geen

zullen noodzakelijkerwijs van omgeving of van sociaal netwerk moeten veranderen, omdat ze nu geregistreerd zijn.

Vooraleer aan het begin van de regularisatiecampagne gaf minister Duquesne geen interview dat niet begon en eindigde met verkondigen dat deze regularisatiebeweging een eenmalige zaak was en dat herhaling absoluut uitgesloten was. Een gedurfd uitspraak, want in de meeste landen (bijvoorbeeld Spanje) waar regularisatiecampagnes plaatsvonden, moesten die herhaald worden. Bovendien rijst de vraag naar de grondwet-

niet op. Er zullen altijd mensen zijn die op de vlucht zijn en niet onder de Conventie van Genève vallen en bijgevolg geen beroep kunnen doen op de asielprocedure.

**Nikolas Cloet
Nathalie Van Leuven**

Zondag 10 december organiseert de Nationale Beweging voor Regularisatie een nationale manifestatie in Brussel voor het afronden van de regularisatie voor 1 juli 2001, een recht op OCMW-steun en een soepele toegang tot tewerkstelling.

“Sire, uw volk mort!”

Fe kon er vorige week donderdag niet omheen. Heel Leuven sprak over de studentenbetoging tegen de ondemokratische invoering van het semestereksamensysteem. De Leuvense studentenbeweging leeft meer dan ooit. Rektor Oosterlinck is bij deze dus gewaarschuwd.

In kleine groepjes kwamen de studenten toegestroomd op het Ladeuzeplein voor de betoging die de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie had georganiseerd. Alle kringen en bovendien heel wat andere studentenverenigingen hadden hun leden opgeroepen tot deelname aan de aktie. Uiteindelijk zouden ze ongeveer met 4800 zijn.

Wie zijn blik over de massa liet dwalen, zag een mooie verzameling studenten die Leuven het hele jaar bevolken. Kandidatuur- en licentiaatstudenten, nette types en alternativo's, eksakte, humane en biomedische wetenschappen, ze waren allemaal present.

FOLKLORE

Op de maat van de studentenfanfare zette de mensenmassa zich in beweging. Eens het Hooverplein verlaten, werd de omvang van de groep iedereen duidelijk. De wat afwachtende stemming veranderde snel. Vele studenten zijn het betuttelende beleid van de KU Leuven beu. Via het Hooverplein, Tiensestraat, Vlamingenstraat, Vesaliusstraat en Parkstraat trokken de betogers onder het waakzame oog van oom agent tot aan het rektorat.

Daar stond een praalwagen opgesteld die de slaafse verknechting van de studentenvertegenwoordigers op de advies- en beslissingsorganen van de KU Leuven uitbeeldde. Rektor André Oosterlinck, omgeven door zijn rektorale ploeg, hield vanop zijn troon de stropen van de studentenvertegenwoordigers stevig vast, zoals het een despoot betaamt. De studenten gingen zitten om naar de speech te luisteren. Freek Van de Velde hekelde uit naam van alle studenten de huidige gang van zaken ophet rektorat. Elke zinswending beantwoordden de studenten met instemmend gejuich.

Uit protest tegen de propaganda die de academische overheid via de Campuskrant Flash verspreidde, werd op de betoging een VetoFlash verspreid waarin de studenten

hun visie gaven op het gebeurde. Om hun ongenoegen hierover kracht bij te zetten, gingen de studenten over tot een rituele verbranding van de CampusFlash. Het initiatief werd op luid applaus onthaald. Dachten ze op het rektorat dan echt dat de studenten zo beïnvloedbaar waren? Bijna vijfduizend studenten bewezen ter plekke het ongelijk van die redenering.

Er werden leuzen geskandeerd en met spandoeken en vlaggen gezwaaid. Een greep uit de leuzen verduidelijkte het doel van deze betoging. “Semeks nee, inspraak ja” of “Ik ben niks, ik kan niks, ik ben van ‘t rektorat”. Al bij de aanvang van het akademiejaar hadden de Leuvense studenten in hun speech te kennen gegeven dat hun inspraak slechts een uitgeholde formaliteit is. Studenten laten deelnemen in de beslissingsvorming is meer dan een gewoon iets en impliceert dat hun stem en argumenten aanhoord worden. Ook bij de beslissing om semestereksamens in te voeren stonden zij erbij en keken ernaar.

STORMENDERHAND

Niet het semekssysteem op zich, maar net dat gebrek aan zeggingskracht bracht zoveel mensen op de been. Als er iemand betrokken partij is bij nieuwe examensystemen zijn het toch wel de studenten. De speech eindigde met een niet mis te verstaane waarschuwing: “Wij zullen toenemen in kracht en scherpte van wapenen.” Donderdagavond was een eerste stap. Het is afwachten of de rektor nu eindelijk eens zal luisteren naar zijn ‘klanten’, zoals dat in managementstermen heet.

Na dit hoogtepunt begaven de demonstranten zich terug naar het Ladeuzeplein waar de betoging officieel werd ontbonden. De meesten hadden de smaak echter te pakken en namen op ongeziene wijze stormenderhand de Blijde Inkomststraat in. Dat velen dit met een boogje rond de universitaire bibliotheek via de Arendstraat deden mag niet meer dan een grappig detail heten.

POLITIE

Vervolgens begon het klassieke spelletje op de ring. Nadat het kruispunt aan de Tiensepoort een tijdje was geblokkeerd, werd ook de Naamsepoort afgezet. De opmars van de studenten eindigde aan het kruispunt onder de brug aan de Kapucijnenvoer waar — al bijna even traditioneel — werd gediscussieerd over het al dan niet oprukken naar de E 40. Van dit plan zagen de studenten echter af. Een paar enkelingen wilden op aanraden van de politie weer de stad in, richting rektorat. Het merendeel van de stemmen riep op om dit kruispunt te blijven bezetten. De groep viel uiteindelijk uiteen in twee delen. Het grootste deel trok via de Kapucijnenvoer terug naar het rektorat, een kleiner gedeelte ging de harde kern vervoegen die aan de Naamsestraat het kruispunt bleef bezetten.

Op dat kruispunt begon een groep die uit zo'n zestig man bestond, spelletjes te spelen — dingen die ten tijde van de E 40-betoging nog op de binnenplaats van de rijkswachtkazerne gebeurden. De politie gaf een eerste aanmaning om het kruispunt te ont-ruimen. De studenten gaven een

(foto Steven Van den Eede)

“Semeks is een wasprodukt”

“Inspraak is erezaak”

“Al wie niet springt, is Oosterlinck”

(foto Ellen Claes)

(foto Steven Van den Eede)

(foto Steven Van den Eede)

(foto Ellen Claes)

deel van het kruispunt vrij. Na een tweede waarschuwing kwam het waterkanon erbij, net toen de studenten aanstalten maakten om weer de stad in te trekken. Iedereen bleef op een nat pak na ongedeerd.

Ondertussen was de hoofdmoot via de Oude Markt opgerukt om weer post te vatten voor het rektorat, waar een aantal natgespoten studenten hen nog kwamen vervoegen. Na de hername van de betogingspeech werd iedereen bedankt voor zijn aanwezigheid en inzet. Zonder de goede samenwerking tussen de diverse kringen en verenigingen zou deze betoging nooit een dergelijk succes gekend hebben. Nadien verbroederden de studenten in de fakbars. Enkel de verscheurde Kampuskrantjes en spandoeken bleven in de straten liggen als stille getuigen van een wakker geschudde studentenbeweging.

**Kathleen Raskin
Matthieu Van Steenkiste
Astrid Houthuys**

**“Ik ben niks, ik kan niks,
ik ben van ‘t rektorat”**

(foto Ellen Claes)

Dank u

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) wil iedereen bedanken die vorige week donderdag op de betoging aanwezig was. Speciale dank gaat uit naar de kringen die enkele duizenden mensen gemobiliseerd hebben en naar iedereen die meegeholpen heeft met de praktische organisatie van deze groots opgezette ‘aktiviteit’. Laten we vooral niet vergeten dat we elke dag toenemen in scherpte en kracht van wapenen.

(foto Steven Van den Eede)

De duivel wint altijd

Passend in de trant van 'interdisciplinariteit' leggen De Roovers het voor hun laatste produktie aan met Muziektheater Transparant en het Prometheus Ensemble. Deze creatie gaat terug op Stravinsky's *L'Histoire du Soldat* en krijgt een actuele dimensie bij de Roovers. Volgende week gaat deze voorstelling in première in Leuven.

"Misschien woedt buiten de oorlog. Misschien is buiten de oorlog voorbij. Misschien is het een bunker waarin men wacht op het einde van de oorlog. Misschien heeft men gevangenen te bewaken. Misschien zit men in een schuilkamer. Misschien is dat alles maar een spelletje. Misschien een spel van leven en dood." Je voelt het met je klompen aan: in deze tekst zit meer dan alleen maar een auteur, in deze tekst zit Peter Verhelst.

Verhelst, die niet alleen bekend is van de Gouden Uil, maar zich ook in het theaterwereldje ruchtbaar maakte met *Red Rubber Balls* en *Aars*, zijn bewerking voor Het Toneelhuis van de *Oresteia*, waagt zich nu samen met de Roovers voor het eerst aan 'klassieke' muziek. Klassiek-klassiek belooft *Histoire d'A* wel niet te worden. Dirigent Etienne Siebens stelde zich namelijk met de oprichting van zijn Prometheus Ensemble in 1992 als doel de luisteraar een brug te bouwen tussen een klassieke en een hedendaagse muziektaal. Na een lange strijd om de rechten van het werk brengt Prometheus Ensemble in samenwerking met De Roovers volgende week de bewerking van Stravinsky's *L'Histoire du Soldat* in Leuven in première. Peter Verhelst schreef een nieuw libretto voor dit muziektheaterstuk uit het begin van de twintigste eeuw.

Toen Igor Stravinsky (1882-1971) in de jaren '10 uit Parijs werd verjaagd door de gruwelen van de Eerste Wereldoorlog en de tuberkuloze van zijn vrouw, kwam hij in Zwitserland terecht. Naast een stormachtig leven had Stravinsky al een hele lijst muzikale successen op zijn naam staan, maar de kritieke toestand in Europa maakte de verdere financiering van grote projecten onmogelijk. Stravinsky gooide het dus noodgedwongen over een andere boeg en in de jaren 1917 en 1918 schreef hij een bescheiden muziektheaterstuk dat uiterst eenvoudig

zou kunnen worden geënceneerd. *L'Histoire du Soldat* werd een soort 'dramatisch entertainment'. Uitgangspunt was een oud, Russisch volksverhaal dat door zijn Zwitserse vriend en dichter C.F. Ramuz in een Franse versie werd omgezet. Stravinsky groef voor zijn literaire en muzikale inspiratie weliswaar nog in zijn Russische achtergronden, maar toch betekende *L'Histoire* er tegelijkertijd ook een afstandname van: het stuk werd een aaneenrijging van Europese en Amerikaanse melodieën en dansen waarbij een zekere jazz-invloed niet te onderkennen viel.

Het Russisch sprookje gaat over een soldaat die zijn viool aan de duivel verkoopt in ruil voor een boek dat hem rijk maakt. De menselijke ziel in ruil voor geld en macht: het Faust-motief drijft meteen boven temeer daar het verhaal slecht afloopt en de duivel triomfeert. Ook het konstante gedruis van oorlog op de achtergrond mag zeker niet over het hoofd gezien worden. De duivel en de oorlog zijn thema's die Verhelst op het lijf geschreven zijn en die hij behoudt in zijn bewerking van *L'Histoire*. De uitwerking zelf van Ramuz' libretto, heeft de tand des

tijds niet heelhuids doorstaan en was aan een herwerking toe, zeker aan het eind van de bloederige twintigste eeuw en na de Balkanoorlogen. Vier stemmen laat Verhelst aan het woord, twee mannen en twee vrouwen, Robby Cleiren, Stef Stessel, Sara De Bosschere en Sofie Sente van de Roovers.

De idee van Transparant en de Roovers om een kleinschalig muziektheaterstuk te maken dat met minimale middelen kon gemonteerd worden, paste perfect in de Stravinsky's vernieuwde esthetiek van versobering. Maar ook de thematiek van het stuk

daartoe konden bijdragen.

"Misschien is alles slechts een illusie. En zelfs dat niet. Buiten sneeuwt het misschien als na een ontploffing. Waar komt die majestatische, lachwekkende stilte anders vandaan?" Benieuwd of die er volgende week ook zal heersen.

Anne Dekerk
Astrid Houhuys

Histoire d'A is op donderdag 26 (avant-première) en vrijdag 27 oktober (première) te zien in de Stadsschouwburg, telkens om 20 u.

Vormingsessies voor POK-vertegenwoordigers

Naar aloude traditie organiseert Kringraad, een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie, enkele vormingsessies voor studenten die zetelen in de Permanente Onderwijscommissies (POK). Kringraad poogt op die manier de studentenvertegenwoordigers op POK-nivo voor te lichten en bij hun werking te ondersteunen.

De agenda voor de reeks vormingsessies ziet er als volgt uit:

1. De algemene vormingsessie over het wat, het waarom en het hoe van de POK:
Voor studentenvertegenwoordigers in de POK's van de groepen Humane en Biomedische Wetenschappen: maandag 23 oktober om 19.00 uur, in de Kleine Aula van het Maria-Theresiacollege.
Voor studentenvertegenwoordigers in de POK's van de groep Eksakte Wetenschappen: maandag 30 oktober om 19.00 uur, in Aula A van het Departement Elektrotechniek (ESAT).
De volgende onderwerpen zullen aan bod komen: de functie van de POK en de positie ervan binnen de onderwijsorganisatie en de beslissingstructuur van de KU Leuven, de rol van de studentenvertegenwoordigers in de POK, het onderwijsbeleidsplan, en dergelijke meer.
De klemtoon bij deze sessies zal gelegd worden op theorie en achtergrond, zonder de praktijk van het concrete optreden van een student in een POK uit het oog te verliezen.
2. De vormingsessie over het nieuwe onderwijsconcept van de KU Leuven: begeleidde zelfstudie en de implementatie van de semestereksamen:
Voor studentenvertegenwoordigers in de POK's van de groepen Humane en Biomedische Wetenschappen: dinsdag 7 november om 19.00 uur, in de Kleine Aula van het Maria-Theresiacollege.
Voor studentenvertegenwoordigers in de POK's van de groep Eksakte Wetenschappen: woensdag 8 november om 19.00 uur, in Aula B van het Departement Elektrotechniek (ESAT)

(ts)

GETUIGENISSEN

JoostH: "Ik ben nog nooit zo goed zat geweest als in den Albatros. Het bier is er echt aan te raden."
PaulJ: "De kussen die ik daar gezien heb zijn heter dan die in Salou. Zoveel prachtige vrouwen heb ik nergens anders gezien."
GoedeleL: "Den Albatros is beter dan SEX."
TineP: "Ik heb in den Albatros mijn lief gevonden. Alé, al mijn lieven."
LouisT: "Eén van de vele prachtige zalen die Leuven rijk is. Allemaal dankzij mijn beleid."
DieterS: "Ik geef er regelmatig fuiven. Weet je waarom? Het is de beste manier om mijn pree van thuis aan te spekken. En de tofste."
JohannesP: "Salich Kerstfest en een Kéluikkich Albatros."
PeterH: "Er gaat niets boven de Albatros om je 'ass eens goed te shakent."
SteveMillerB: "I'm gonna fly like an eagle."
GodfriedD: "Ik ga toch veel liever naar de cinema, hoor."
WalterC: "Ik ben nu 33 jaar en er is maar één plaats waar ik dat vergeet: Albatros."
LieveS: "Mij maakt het eigenlijk niet veel uit waar ik 's avonds eens kan ontspannen, maar om één of andere reden zit ik toch vaak in de Albatros."
GoddyV: "En dan zijn er nog mensen die twijfelen aan het bestaan van God."
RobV: "Als ik de Albatros vroeger had ontdekt, dan zou ik hoegenaamd geen probleem gehad hebben met die 72 uur."

Enige gelijkenis of overeenkomst met bestaande of andere personen is natuurlijk volledig toevallig en zonder enige bijbedoeling. Zolang u ook maar naar de Albatros komt.

PRIJZEN

Huur zaal: 10.000,-
Vat bier: 5.500,-
Fles frisdrank: 80,-

INFORMATIE EN RESERVATIES

LOKO, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
016/32.37.89 (elke werkdag 14-18u)
fax: 016/22.01.03
loko@loko.student.kuleuven.ac.be

ALBATROS DRAAIT NOG STEEDS OP 78 TOEREN

The Legend Continues

Voor alle fuiven, kan je bij de Albatros terecht. Je draait zelf, of wij zorgen voor iemand. Voor de prijs hoef je het niet te laten.

“De toekomst is aan hen die durven verhuizen”

Risquons-Tout is voor Filip Vanluchene veel meer dan alleen maar de naam van een West-Vlaams gehucht. Alles doen voor de vooruitgang en dan vooral die van hun portemonnee. De Tijd brengt een fassinerende voorstelling over ‘alles op alles zetten’.

In een zeer eenvoudige setting, een suggestie van een kafeevloer, acht simpele stoelen, enkele muziekinstrumenten, een overwinningbeker en een denkbeeldige wand opgebouwd uit 32 foto's, brengen Bob De Moor, Dirk Buyse en Jurgen Delnaet het verhaal van de opmars der vooruitgang in het West-Vlaamse gehucht *Risquons-Tout*. Ze gaan allen gekleed in een fanfare-uniform. Slechts een personage, de simpele weversknecht Victor Drouillon speelt muziek, maar het versterkt de dorpsfeer.

Het dorpje *Risquons-Tout* was ooit een belangrijke smokkelpost aan de grens met Frankrijk. Het stuk met dezelfde naam draait om de aanleg van een autosnelweg en de verrijking van het persoonlijke kapitaal. In dit imperium van tekstielbaronnen en andere kleine zelfstandige ondernemers is het echter Victor Drouillon, de eenvoudige weversknecht, die de dupe van de vooruitgang lijkt te zijn.

In 39 korte taferelen ontplooit zich een complex geheel van relaties en wordt het al snel duidelijk dat de zes verhalende personages alles op alles willen zetten in de naam van de vooruitgang. Hun plannen en discussies krijgen vorm in hun stamkafee ‘De Patria’ terwijl hun respectievelijke vrouwen de behoefte voelen zich in te zetten voor het goede doel. Welk doel, dat weten ze nog niet, maar aan goede doelen is er keuze te over om de opbrengst van de *fancy fair* te besteden.

Een aantal plaatselijke ondernemers komt geregeld over de vloer in kafee ‘De Patria’: de wever van biljartlaken Glorieux, de handelaar in oosterse tapijten Vercurysse, de glashandelaar Callewaert, de boekhouder Mattijs, de handelaar in vasttapijt op rollen Geldof en de eenvoudige weversknecht in dienst bij Glorieux, Victor Drouillon. Zoals de aanleg van de snelweg vordert, zo snel weeft men het tapijt. Tussen al die heisa vindt men de eenvoudige klachten en het eenvoudige leven van weversknecht Victor die samen met zijn zus in het ouderlijk huis nabij de nieuwe snelweg woont. De rijke

industriëlen willen de woonst van Drouillon kopen en ombouwen tot een rendez-vous-huis. Vlakbij de snelweg is zo'n huis goud waard. Voor Victor maakt het eigenlijk niet uit. Het belangrijkste voor hem is muziek te kunnen spelen in de bunkers van de voorbije wereldoorlogen. In alle rust en stilte, daar waar niemand hem hoort.

De enige die hem een beetje begrijpt is de industrieel-op-jaren Glorieux. De Moor speelt hem als de archetipische patron, die zijn werknemers nog met liefde behandelt en hen aanmaant zichzelf te verzorgen, en bij Victor is dat nodig, want zijn lippen zitten onder de koortsblazen. “En daarmee dan tegen het koude koper van die trompet!” Ook Delnaet en Buyse zetten hun personage(s) meer dan geloofwaardig neer.

Doordat drie acteurs negen personages opvoeren, wordt een soms verwarrend geheel van vertellingen, indirecte redes en dialogen gewoven. Meerdere malen worden in het stuk sprongen doorheen ruimte en tijd gemaakt en de personages verschuiven geregeld van acteur. Geen voorgekauwde teatertekst, maar een meerstemmig verhaal. Daardoor wordt het verhaal boeiend en raak je er niet snel op uitgekeken. Het stuk zit bovendien vol anekdotische gegevens en intriges die in het verhaal ingebakken zijn als ware het een Vlaamse soap. Ondanks de humor die het stuk doorspekt, blijft het echter een verhaal van lijden.

Naar het einde toe verlaat Vanluchene het pad van het realisme en weeft hij aan zijn verteltapijt een fantastisch aspect. Eenmaal de bouw van de autostrade — mede dankzij de inzet van het leger — voltooid is en de moderne handelskaravanen over en weer beginnen te reizen, komen ook de reisverhalen van Vercurysse tot een hoogtepunt. Nu gaat het verhaal pas breeduit en bereikt het een epische dimensie die de gevolgen van de vooruitgangsdwang duidelijk maakt en tegelijk ridiculiseert.

Zoals Filip Vanluchene wel vaker doet, is de verhaallijn van *Risquons-Tout* erg eenvoudig en weinig spektakulair. Ook deze keer is de rode draad van het verhaal een banale gebeurtenis in het leven van alleman. De aanleg van de autosnelweg nabij *Risquons-Tout* is de aanleiding van het hele stuk. Het revolutionaire van Vanluchene 's teaterteksten zijn echter de konventies die hij achter zich laat: van de eenheid van tijd, ruimte en personage is geen sprake meer. Zijn personages dwarrelen doorheen het verhaal zoals de bladeren van de bomen vallen.

De acteurs zetten al die omwisselingen moeiteloos om en schakelen probleemloos over van spelpersonage op vertelpersonage. Wellicht komt het omdat regisseur Lucas Vandervost zijn acteurs heel erg bewust gekozen heeft. Het Gentse trio De Moor, Delnaet en Buyse is immers erg vertrouwd met de teksten van Vanluchene.

Het grote, ingewikkelde tapijt van relaties dat gedurende de voorstelling gewoven wordt, staat in schril contrast met de eenvoudige plot van het verhaal. De vertelling

wordt door de drie acteurs op een prachtige wijze neergezet.

**Katelijne Beerten
Matthieu Van Steenkiste**

Risquons-Tout speelt op dinsdag 24/10 en woensdag 25/10, telkens om 20.30 uur in de Vlamingenstraat 83, 3000 Leuven. Info en tickets bij Stuc, Van Evenstraat 2d, 3000 Leuven, tel. 016/20 81 33, of ticket@stuc.kuleuven.ac.be

DOOD VERVELING VROUWEN
- BUKOWSKI VS BRUSSELMANS -

**MET
HERMAN BRUSSELMANS
DEREK & VIS
TONY**

Stadsschouwburg Leuven Dinsdag 7 november
Reservatie : loket schouwburg of tel. 016/22.21.13

Sjato Inamo opent haar poorten

Verbeeld je: een verlaten straat, waarvan de kerktoren in de mist uittorent boven de stad, in de verte de contouren van een grote vesting, omgeven door een slotgracht. Mogelijk zal een vlammetje je meeslepen naar het hele gebeuren.

Na een jaartje uitproberen, wordt themahuis Inamo iets volwassener en tracht het te groeien in zijn activiteiten. Om deze activiteiten aan je voor te stellen en om je vertrouwd te maken met het themahuis, is er woensdag 25 oktober voor de tweede keer de grote opening. Naast een gezellige sfeer bij een drankje en een hapje kan je je ook verwachten aan kortfilms, een zolder vol verhalen en de workshops die worden voorgesteld. Enerzijds zal er net als vorig jaar een open atelier georganiseerd worden, waar je naar hartelust kan plakken, kneden en schilderen. Anderzijds wordt het improvisatietoneel aan je voorgesteld: drie sessies van oefening worden bekroond met een kleine voorstelling. Op de bewuste avond zal Sammy Ben Yakoub, een Sint-Lukasstudent zijn schilderwerken exposeren. Dit jaar is hij bereid gedurende een paar workshops enkele schildertechnieken aan te leren. Ook de inmiddels bekende avondjes ‘poëzie op kot’ zullen dit jaar verdergezet worden. Daarnaast worden ook literatuur- en filosofie-avonden georganiseerd. Nieuw dit jaar is de volkskeuken, die op dinsdagen zal plaatsvinden. Dit impliceert dat je goedkoop, biologisch en veganistisch kan komen eten. De avond wordt muzikaal opgeleurd door onder andere Yellow bones moisty skulls, K&K Sonar en Sammy met de piano. Dit jaar speelt het themahuis bovendien gastheer voor themahuis Oikonde, die zich ook graag hadden voorgesteld en wordt er stevig nagedacht over energiebesparing.

inkom gratis

(jb, nvl)

KOLOFON

Veto
 's Meiersstraat 5
 3000 Leuven
 Tel 016/22 44 38
 Fax 016/22 01 03

Jaargang 27
 Nummer 6
 23 oktober 2000

Ver. uitg.: Loes Geuens
Hoofdredactie: Marie-Anne Dedeurwaerdere
Redaktiesekretaris: Loes Geuens

Doka: Katelijne Beerten, Reinout 'Hom' Depoorter, Jeroen 'Boss' Op de Beeck, Pieter 'Petit Bateau' Van der Aa

Medewerkers: Katelijne 'Schiesser' Beerten, Nicolas 'Sloggi' Cloet, Yves 'Fila' Dejaeghere, Seppe 'Huit' Deryckere, Joost 'Lise Charmel' De Wyngaert, Kristof D'Exelle, Pieter d'Hoine, Caroline 'Ravage' Leysen, Björn 'Wonderbra' Mallants, Jorn 'Lejabby' Peeters, Kathleen 'Barbara' Raskin, Stijn 'Dim' Tormans, Nathalie 'Cacharel' Van Leuven, Sven 'Valclub' Van Loo, Matthieu Van Steenkiste

Cartoon: Jan 'Boléro' Op de Beeck

Lay-out en vormgeving: Annelies 'Passionata' Baudonck, Ellen 'Christian Dior' Claes, Marie-Anne 'Ralph Lauren' Dedeurwaerdere, Tom 'La Perla' Delreux, Joost De Wyngaert, Kristof 'Simone Pérèle' D'Exelle, Pieter 'Calvin Klein' d'Hoine, Loes 'Chanel' Geuens, Gudrun 'Chantelle'

Labiau, Willy 'Lou' Leung, Els 'L'Aventure' Silvrants, An 'Lovable' Van de Moortel, Steven 'Triumph' Van den Eede, Steven 'Marie-Jo' Van Dessel, Heidi 'Cross your heart' Van Hout, Tijl 'Princesse Tamtam' Vanneste, Matthieu 'Hünkemöller' Van Steenkiste, Veerle 'Damart' Vanvoorden, Tijl 'H&M' Vereenoghe, Tijl Vereenoghe, Tijl Vereenoghe

Dtp: Tom Delreux, Loes Geuens, Willy Leung, Steven Van Dessel, Heidi Van Hout

Spelling: Marie-Anne Dedeurwaerdere, Heidi Van Hout

Eindredactie: Marie-Anne Dedeurwaerdere

Assistentie eindredactie: Katelijne Beerten, An Van de Moortel

Internet-Veto:
<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>
e-mail: veto@veto.student.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
 Alfaset Leuven (016/22.04.66)

Drukkerij: Kempenland (Herentals)

Oplage: 9000 exemplaren

ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
 Studenten: 250fr/6,20 €; niet-studenten: 350fr/8,68 €; buitenland: 700fr/17,35 €; steun vanaf 1000fr/24,79 €; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redactievergadering
 iedere vrijdagnamiddag om 16.00 u

Milieubewust op kot

Op dinsdag 31 oktober houdt het Sensibiliserings- en InformatieCentrum (Sic) een studiedag over het rationeel omgaan met energie en water op de residenties. Het programma ziet er als volgt uit:
 9 uur: Verwelkoming door professor D. Van Gerven (Koördinator Studentenbeleid)
 9.15 uur: Economische motieven tot milieuzorg door professor H. Hens (Bouwfysika KU Leuven)
 9.45 uur: Groene overwegingen tot milieuzorg door S. Claeys (Bond Beter Leefmilieu

Vlaanderen)
 10.40 uur: Workshops rond sanitair en waterverbruik, verlichting en armaturen, energievriendelijke apparaten, zonne-energie en verwarming en isolatie
 12 uur: REG en RWG-beurs in de Ekspozaal (Erasmushuis)
 13.30 uur: Voorstelling van de workshop-resultaten
 14.15 uur: REG en RWG aan de KU Leuven door R. Van Hoorick
 15 uur: Slotkonklusies

Deze studiedag is gratis. De lezingen zullen plaatsvinden in de Justus Lipsiuszaal, op de achtste verdieping van het Erasmushuis (fakulteit Letteren). Voor informatie en inschrijvingen kan je terecht op het volgende adres: Sensibiliserings- en Informatiecentrum, de WAAG, Steengroevelaan 5 (langs Alma). Je kan ook telefoneren naar 016/32.93.01, een mailtje sturen naar sic@dsv.kuleuven.ac.be of surfen naar www.kuleuven.ac.be/dsv/studvoor/sic.htm.

(hvh)

Osterspiel richting bakermat

Het Redentiner Osterspiel, het Middelnederduits spektakelstuk dat vorig jaar nog het paradejaar van de verjaardag van de KU Leuven was, trekt in juli 2001 naar Duitsland. Meer bepaald zal opgetreden worden in de stad Wismar, dicht bij de plaats waar het klooster van Redentin, de vindplaats van de tekst, ooit stond. Of er nadien nog een weekendje Lübeck, dat in de originele tekst wordt vermeld, aan toegevoegd zal worden is nog in onderhandeling.

Wat wel vast staat is dat niet alle studenten die het stuk vorig jaar tot een succes hebben helpen maken mee zullen kunnen omwille van thesisperikelen, werk gevonden of andere ekskuses. Sowieso zal de ploeg uitgebreid moeten worden en de organisatie zoekt dan ook studenten die zin hebben om mee te spelen in het stuk en eens een stukje Duitsland in juli willen mee pikken. Wil je Duivel, Ridder of Engel zijn? Laat iets weten op het nummer 0478/20 74 24 of 03/238 64 71, waar regisseur Sabine Reiffer je elk ontbrekend detail zal weten te vertellen.

(mvs)

L	O	O	P	S	D	R	A	N	G	
A		P	A	T	R	O	O	N	R	
A	S		D	R	A	K	E		B	Y
R	O	K		O	M	A		H	E	N
S	E	I	N		P		W	A	L	S
	L	O	O	N	S	L	A	A	F	
B	A	S	K		P		K	R	O	M
R	A	K		K	O	K		D	R	A
E	S		T	E	E	L	T		T	G
U		M	O	N	D	A	I	N		E
K	R	E	N	T		S	N	A	A	R

KRINGLOOPCENTRUM SPIT

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN,
 HUISRAAD, ...
 VOOR ELKE SMAAK, ELK INTERIEUR
**ALLES WAT JE KOT NODIG
 HEEFT !!!**

Vanaf voorjaar 2001 verhuist SPIT:
 Yzerenmoenstraat 10-12
 3001 Heverlee

Huidig adres: DIESTSESTEENWEG 104
 3010 Kessel-Lo
 Openingsuren:
 Di-Vrij van 10.00 tot 18.00uur
 Za van 10.00 tot 17.00uur (Ma gesloten)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Genotmiddel 2 West-Vlaams plaatsje — Ontkenning — Lofdicht
 3 Lichaamsdeel — Welopgevoede man 4 Met veel verkeer — Dartel, wellustig 5 Insekt —
 Voorzetsel 6 Landbouwwerktuig — Opbrengst van het veld 7 Antwerpse gemeente —
 Kleurnuance 8 Vuile plek — Lage temperatuur 9 Lichaamsdeel — Tijdmaat — Nikkel
 10 Vervoermiddel.

Vertikaal — 1 Onordelijk persoon 2 Europeaan — Snelle loop 3 Vrijgevig — Romeins
 keizer 4 Voorzetsel — Verkoopaviljoen 5 Sprookjeswezen — Stomp, onscherp —
 Muzieknoet 6 Meer dan genoeg — Vertrokken — Windvrij 7 Altijdgroene heester met
 rode bessen — Dwarsmast 8 Ordeloze hoop — Lichte slag 9 Volgeling van een sekte —
 De negende toon van de grondtoon af 10 Oord rijk aan vruchten.

Door Filip De Keukeleere

√ Jelle D'Hulster heeft een cursusbegeleidingspraktijk voor gitaar (klassiek, akoestiek, elektrisch of bas). Hij geeft u 10 lessen voor drieduizend frank. Info: Jelle_dhulster@hotmail.com of tel 0486/80.77.24
 √ Volgens VV heeft MV's lief barbieborsten, f&b
 √ Farry, diene geur is echt nie van de plastiek...
 √ Voor de nodige redigering van uw geloofsboek: BB, ook efficiënt als oskulatiesirkel
 √ De sekretaresse van dienst dankt de co-editors voor de konstruktieve medewerking
 √ Schatjes, u was fantastisch
 √ Inderdaad, het is u misschien al opgevallen: wij zoeken zoekertjes.
 √ Voor pipimachines slechts één adres: tweede rechts, vierde links

√ Vrijdagavond op blok vijf: meeting met hoog deus-ex-machina-gehalte
 √ Nu zelfs literair gezwets op blok vijf. Er waren evenwel 3 1/2 humanen voor nodig, maar een mierenneuker die daarover klaagt
 √ Bedankt aan de lieve West-Vlaamse jongens die mij donderdag hebben helpen zoeken naar't kotadres van een vriend. Ik heb het toch nog gevonden!
 √ Hey Astrid! Lang geleden hé, ik begin je al te missen...Hopelijk lopen we elkaar nog eens tegen het lijf! Liefs en kusjes, Anita.
 √ Er is hier iemand die denkt hetzelfde charisma te hebben als Che Guevara.
 √ In your dreams, yeah!
 √ vrij 20/10, trein van 18u15: meisje met bril, paarse kipling reiszak en lieve glimlach: jij gaf mij vlindertjes! friskootje@hotmail.com.
 √ Zoekertjes slechts één adres: veto (in alle vormen kleuren en maten).

√ To be or not to be...
 √ Met heel die natural push-up discussie hier dachten wij al dat bedoeld werd: to D or not to D
 √ Ach, zolang het maar fit & gezond blijft...
 √ Roeland, na grondig onderzoek blijken de vloeistof echt wel van Gerlove afkomstig te zijn.
 √ Simpele jongen die zegt veel van betogen te weten blijkt boer te zijn.
 √ Een zekere ondervoorzitter van Sportraad is van hetzelfde bedje ziek.
 √ Beiden kwamen ter plekke klaar.
 √ Betoging werd hervormd tot orgiastische bijeenkomst.
 √ Van welk geld heeft tante Miet die nieuwe gitaar gekocht?
 √ Mietula zal het uitzoeken.
 √ Dag Esther, groetjes van Jeroen.
 √ TT genomineerd 'natural push up'-brol.
 √ Trollen mogen ook deelnemen.
 √ Gelukkige verjaardag voor Dirk (ruim laat).
 √ Ook ne gelukkige voor Björn en Kloe (ruim op tijd).
 √ Gezocht: kantus waar F. en S. elkaar opnieuw binnendraaien.
 √ Maandag 30 oktober: gelukkige verjaardag

JO MEUWISSEN
 Alle verhuur
 Video-, klank- en lichtmateriaal
 Videoschermen tot 4 m
DISCOBAR
 met of zonder D.J.
KARAOKE (5000 BEF)

016/201.301

(advertentie)

Dieter.
 √ Mmmm receptie...
 √ Ouwe zakken op Veto gesignaleerd.
 √ Oude rotten en de ancients dan?
 √ Vorige week viel Jeroen bijna uit het raam.
 √ Zelfmoordpoging?
 √ Liefste K. alle liefs van π!
 √ G. kusje van G.
 √ Is alles goed gegaan met je aggregatie Liesbeth?
 √ Gudrun krijgt van Veto een zoekertje.
 √ Wij willen Atari Teenage Riot in Leuven!!!!
 √ G. groetje van T.
 √ T. krijgt een zoekertje van Veto.
 √ Zijn er nog eenzaten die een zoekertje willen? Schrijf naar Veto op het gekende adres.

AGENDA & AD VALVAS

MAANDAG

19.30 u **KONSERT** Beethoven Akademie o.l.v. Pierre Bartholomé, in in Konsertzalen Lemmensinstituut, toeg. 200/250, org. Festival van Vlaanderen i.s.m. Lemmensinstituut.
 20.00 u **FILM** 'Exotica' van Atom Egoyan: fantastisch labyrint van verbeelding en herinnering. Personen worden op de voet gevolgd in hun zelfontleding en rekonstruktie, in kontekst van een striptease bar, in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.
 20.00 u **GESPRESKAVOND** Gespreksavond met Karel De Gucht, in zaaltje boven Notre Dame, Grote markt, toeg. gratis, org. Liberaal Vlaams Studentenverbond (LVSU).
 20.30 u **KONSERT** 'Henri Pousseur: Aquarius Memorial' door de Beethoven Akademie

o.l.v. Pierre Bartholomé, in Herestraat 53, toeg. 200/250, org. Festival van Vlaanderen Vlaams-Brabant i.s.m. Konsertvereniging Lemmensinstituut.
 22.30 u **FILM** 'Scenery' van He Jianjun: jonge advocaat ontmoet een vrouwelijke taxichauffeur, die hem vertelt dat ze verkracht is. Hij raakt geïntrigeerd door de vrouw tot blijkt dat zij mogelijk niet de waarheid vertelt, in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.

DINSDAG

20.00 u **FILM** New Harvest: 'Scenery', Chinees, Nederlands ondertiteld, in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.
 20.30 u **TEATER** 'Risquons-tout' door De Tijd in een regie van Lucas Vandervost, in Vlamin-

genstraat 83, toeg. 200/250/300/350, org. Stuc i.s.m. CC Leuven.
 22.00 u **MUZIEK** Oorgetuigen: verrassingsact, org. Stuc.
 22.30 u **FILM** Grand Cru: 'Exotica' van Atom Egoyan, Engels, Nederlands ondertiteld, in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.

WOENSDAG

13.00 u **KONSERT** UUR KULTUUR: werk van Händel door Anne Mertens, Peter Van Heyghen en Kris Verhelst, in Wagehuys, Brusselsestraat 63, toeg. gratis, org. Cultuurkoördinatie KU Leuven.
 14.00 u **FILM** 'Romero': Amerikaans drama uit 1989 van John Duigan met Raoul Julia en Richard Jordan, in Vander Kelenstraat 30,

toeg. 25/50, org. Vlaams Filmmuseum en -Archief.
 20.00 u **STARTVERGADERING** Startvergadering Amnesty International afdeling Leuven-studenten, in De Lange Trappen, toeg. gratis, org. Amnesty International Leuven-studenten.
 20.00 u **FILM** 'Romero': Amerikaans drama uit 1989 van John Duigan met Raoul Julia en Richard Jordan, in Vander Kelenstraat 30, toeg. 25/50, org. Vlaams Filmmuseum en -Archief.
 20.30 u **TEATER** 'Risquons-tout' door De Tijd in een regie van Lucas Vandervost, in Vlamin-genstraat 83, toeg. 200/250/300/350, org. Stuc i.s.m. CC Leuven.

DONDERDAG

18.00 u **VORMING** Genderstudies: 'Universele vrouwenrechten: een haalbaar perspectief?' door professor Marie-Claire Foblets, in Auditorium Michotte, Tiensestraat 102, org. KU Leuven.
 20.00 u **TEATER** 'Histoire d'A' door De Roovers, Transparant en Prometheus van Peter Verhelst (avant-première), in Schouwburg, toeg. 300/500, org. Stuc i.s.m. CC Leuven.

VRIJDAG

19.00 u **TEATER** 'Mikos' door het Russisch Clowntheater, in Auditorium Minnepoort, toeg. 300/450, org. CC Leuven.
 20.30 u **TEATER** 'Histoire d'A' door De Roovers, Transparant en Prometheus van Peter Verhelst (avant-première), in Schouwburg, toeg. 450/600, org. Stuc i.s.m. CC Leuven.
 20.30 u **TEATER** 'De Hollandse Revue' door De Toneelschuur in een regie van Riek Swarte, in Brandweerkazerne, Vaartkom 12-14, toeg. 200/250/300/350, org. Stuc.

ZONDAG

BEURS 'Micro Mega Market': computerbeurs, in Brabantthal, org. Dipro.
 14.00 u **FILM** 'De Kabouterschat': Vlaamse kinderfilm uit 1999 van Bart Van Leemputten met Kabouter Plop, in Vander Kelenstraat 30, toeg. 25/50, org. Vlaams Filmmuseum en -Archief.
 22.00 u **KONSERT** Jazz op zondag, in Stucbar, toeg. gratis, org. Stuc.

MAANDAG

14.00 u **FILM** 'Moonwalker': Amerikaanse muziekfilm uit 1998 van Jerry Kramer en Colin Chilvers met Michael Jackson, Sean Lennon en Joe Pesci, in Vander Kelenstraat 30, toeg. 25/50, org. Vlaams Filmmuseum en -Archief.
 22.30 u **FILM** New Harvest: 'Boiling Point' van Takeshi Kitano, Japans, Nederlands ondertiteld, in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.

Chemika • 24/10 om 20.00 u: 24-urenloop met Historia en Portulaca, in Sportkot. • 25/10 24-urenloop met Historia en Portulaca, in Sportkot. Ekonomika • 25/10 om 22.00 u: Ricard Night, in Dulci. • 26/10 om 22.00 u: Fuif eerste kan TEW, in Samambaia. • 30/10 om 22.00 u: House en Disco Night, in Dulci. • 30/10 om 22.00 u: Jeneveravond tweede kan HIR, in Dulci. Eoos • 24/10 om 20.00 u: '24u-loop' Wij lopen samen met Alfa, Klio en Musicologica. Kom vanaf 20u op 24/10 en loop wanneer je wil tot 20u van 25/10. Bij Eoos staat sport bovenaan, in Sportkot stand23, toeg. gratis. • 24/10 om 20.00 u: 24-urenloop met Alfa, Klio en Musicologica, in Sportkot. • 25/10 24-urenloop met Alfa, Klio en Musicologica, in Sportkot. Farma • 24/10 om 20.00 u: 24-urenloop met Pedagogie, in Sportkot. Geologische Kring • 24/10 om 20.00 u: 24-urenloop met Merkator, Medisoc en Apollonia, in Sportkot. • 25/10 24-urenloop met Merkator, Medisoc en Apollonia, in Sportkot. Germania • 24/10 om 20.00 u: 24-urenloop met Romania, in Sportkot. • 25/10 24-urenloop met Romania, in Sportkot. • 26/10 Fuif, in Lido, toeg. 60/80. • 26/10 om 22.00 u: 'Fuif'. Gedoopte eerste kanners mogen gratis binnen, in Lido, toeg. 60/80. • 26/10 om 22.00 u: 'Fuif'. Gedoopte eerste kanners mogen gratis binnen, in Lido, toeg. 60/80. Historia • 24/10 om 20.00 u: 24-urenloop met Chemika en Portulaca, in Sportkot. • 25/10 24-urenloop met Chemika en Portulaca, in Sportkot. • 26/10 Peter- en meteravond, in Ons Huis.	Katechetika • 24/10 om 20.00 u: 24-urenloop met Justus Lipsius, in Sportkot. • 25/10 24-urenloop met Justus Lipsius, in Sportkot. • 25/10 om 20.15 u: Film: 'Festen', in Kleine Aula MTC. Klio • 24/10 om 20.00 u: 24-urenloop met Alfa, Eoos en Musicologica, in Sportkot. • 25/10 24-urenloop met Alfa, Eoos en Musicologica, in Sportkot. Medica • 26/10 Message Party, in Doc's Bar. Musicologica • 24/10 Tapnamiddag, in Fak Letteren. • 24/10 om 20.00 u: 24-urenloop met Alfa, Eoos en Klio, in Sportkot. • 25/10 24-urenloop met Alfa, Eoos en Klio, in Sportkot. • 29/10 Tapavond, in Fak Letteren. • 30/10 Film, in MSI 03.18. Nieuwe Filosofische Kring • 26/10 om 22.00 u: Halloween-party, in Den Biertuin, toeg. gratis indien verkleed. Politika • 24/10 om 20.00 u: 24-urenloop, in Sportkot. • 25/10 24-urenloop, in Sportkot. • 26/10 om 20.00 u: Post-verkiezingen debat, in MTC. • 26/10 om 20.00 u: Kopstukkendebat met Geysels, Tobback, Anneman, Coveliers, in MTC 00.10. Psychologische Kring • 26/10 Kan-TD, in Albatros. VRG • 24/10 om 20.00 u: 24-urenloop met Crimen, in Sportkot. • 25/10 24-urenloop met Crimen, in Sportkot.

“Wat hebben ze met dit mooie gebouw gedaan?”

Te Rito-school in Leuven: enkele jaren geleden de set van de dansfilm *Rosas danst Rosas*. Nu de stadsbibliotheek, met kafeteria. Dè plaats voor een interview met Cynthia Loemij.

Veto: *Hier is Rosas danst Rosas opgenomen. Sedertdien is er verbouwd, met veel kritiek.*

Cynthia Loemij: «Ik ben heel erg teleurgesteld, want ik herinner me zo goed hoe het was: veel hout en mooie vloeren. Ik voel onmiddellijk dat de hele sfeer is verdwenen. Hoe jammer. Ik vind ook niet dat je het nog echt *Van de Velde* kunt noemen. Er was al lang het plan om *Rosas danst Rosas* te verfilmen met de mensen die het allemaal ooit eens gedanst hebben. En daar paste dit gebouw in voor het repetitieve en ook gewoon kwa gebouw. Het moest niet de verfilming van een voorstelling zijn, maar een nieuw concept met een prachtig gebouw van Van de Velde.»

TERUGBLIK

Veto: *Je danst dit jaar 10 jaar bij Rosas.*

Loemij: «Nu voel ik me oud.»

Veto: *Hoe ben je geëvolueerd?*

Loemij: «Toen ik aankwam, was ik eerst overweldigd door het gebeuren van een groot gezelschap: onmiddellijk op internationale podia staan, de mensen in de groep. Je hebt enorm veel te leren, je wordt gebombardeerd met een bagage aan kennis die je wil opnemen. Eerst heb je veel repertoirestukken geleerd. Dat is een moment van zoveel mogelijk absorberen, leren en ervaren. Dan maak je verschillende periodes mee, verschillende voorstellingen. Het creëren is natuurlijk een heel apart gebeuren omdat het bestaat uit een aantal maanden in de studio zitten. In het begin ben je vooral bezig met hoe je jezelf daarbinnen staande houdt. Naarmate de jaren vorderen, ben je veel meer bezig met de groep, het stuk en het samen maken van iets. Je krijgt een veel globalere kijk op voorstelling. Ik heb veel meer inzicht gekregen: waarom Anne Teresa (De Keersmaeker, ad/jdw) bepaalde keuzes maakt voor muziek, voorstellingen en teksten. En daarin heb ik een steeds nauwere band met Anne Teresa gekregen. Ik werk graag met haar, omdat ze zo passioneel met haar werk bezig is. Het is echt een nieuwe stap geweest om vorig jaar met Frank Verduyssen te werken, met Stan überhaupt te werken. Hele nieuwe inzichten om samen iets op te zetten: dat is zo'n nieuw veld met zoveel nieuws te ontdekken. Ik heb niet het idee dat ik steeds bij één ding gebleven ben. De mensen komen en gaan, dus je bent niet konstant met één groep, met één persoon aan het werken. Ik werk ook heel veel met de mensen in de groep, dus je krijgt ook steeds nieuwe invloeden, nieuwe manieren van bewegen. Daar blijf je van leren.»

“Ik ben niet bezig om iets onsterfelijks te maken”

Veto: *Had je ambities of een ideaalbeeld?*

Loemij: «Ik heb in Rotterdam een docentenopleiding gevolgd. Door het zien van de voorstellingen kreeg ik heel veel zin om op scène te staan. Wat me fascineerde was de manier waarop die mensen op scène stonden. Dat was iets wat ik niet eerder had gezien. Ik vind dat Anne Teresa dat nog steeds doet. In die zin ben ik niet teleurgesteld over wat mijn beeld was van wat

het zou moeten zijn: de manier van op scène staan en het geven naar het publiek toe. Ik was zeer gelukkig dat ik bij Rosas werd aangenomen, na een docentenopleiding. Ineens bij zo'n groot, fantastisch gezelschap te zijn was voor mij al een verwezenlijking. Dat was alsof ik een stap had overgeslagen. Wat is daarbinnen mijn ambitie geweest? Zoveel mogelijk dingen opnemen van anderen. Er is zoveel te leren op dansgebied. Nu gaan we ons steeds meer bezig houden met improvisatie. Lange tijd stond ik daar heel erg angstvallig tegenover. Maar nu geeft dat me weer een nieuwe *push*. Ik zou mij daarin willen specialiseren. Lesgeven vind ik fantastisch, maar ik heb er geen tijd voor. Ik wil het zeker nog meer

iemand nodig die zegt: “Stop maar”.»

KREATIE

«We beginnen met het zoeken van dansmateriaal. De laatste tijd begint Anne Teresa vaak met een basisfrase. Wij zijn degenen die daar alle transformaties op maken: alle duetten, alle manipulaties, alle tijdschema's, alle systemen om het materiaal te transformeren. Anne Teresa kiest daar weer uit wat ze nodig heeft, en zet dat in het grote geheel. Het is niet zo van: dit doe je en voer het maar uit. Daarom kies ik er ook voor om bij Rosas te zitten.»

Veto: *Waarin verschilt dit van de creaties met*

(foto Katelijne Beerten)

VLUCHTIG

Veto: *Wat is jouw visie op dans als medium?*

Loemij: «Ik twijfel daar altijd over. Ik vind het nog altijd een heel mooi iets, universeel om met beweging te spreken. Soms denk ik dat we zullen blijven waar we zijn, maar dat het toch altijd mooi is om dezelfde dingen te herhalen in een nieuwe vorm. Soms denk ik dat we moeten mikken met andere media, zoals we dat gedaan hebben. Ik heb het idee dat we niet steeds moeten zoeken naar nieuwe dingen. Met Anne Teresa heb ik het gevoel dat we de mooie dingen houden, maar toch in een andere vorm gieten. En zo zou ik het graag zien: dans als medium. Niet altijd willen vernieuwen, want ik denk niet dat dat kan. Het blijft iets basics, iets universeels houden.»

Veto: *Maar dans is een vluchtig medium. Ik probeer wel het op mijn netvlies gebrand te krijgen, maar het verdwijnt toch.*

Loemij: «Dat is wel lief. Ja, dat is triest en dat is ook het mooie ervan, denk ik. Prachtige momenten, maar ze zijn ook weer weg daarna.»

Veto: *Vind je dat soms niet erg?*

Loemij: «Nee, want ik ben niet zo bezig om iets onsterfelijks te maken. Dat hoeft niet. Het is fantastisch dat mensen op één minuut in ekstase zijn of ontroerd zijn op een of andere manier. Dat zou genoeg moeten zijn, toch?»

BRUSSEL

Loemij: «Ik vind Brussel de laatste jaren heel sprankelend. Er gebeuren heel veel inspirerende dingen. Ik vind dat die stad een nieuwe energiestoot heeft gekregen. Ik heb het gevoel dat er meer mogelijkheden zijn, dat er echt meer ideeën worden waargemaakt. Dat er meer dingen kunnen, op verschillende lokaties, met verschillende mensen, met niet-kunstenaars, met kunstenaars, met lokale groepen. Dat is ook heel belangrijk, dat het niet onder dat groepje kunstenaars blijft. Zoals *Bal Moderne*, dat soort dingen zijn fantastisch. Dat er veel interactie is met de buurt. Dat is echt wel belangrijk.»

Veto: *Vind je België dan niet een bizar land?*

Loemij: «Het is een heel bizar land! Het is niet het enige bizarre land, hoor. Maar het is in Antwerpen heel anders op dit moment. Dat is echt het trieste gebeuren van de laatste tijd. Dat stemt weinig vertrouwen voor de toekomst.»

MODE

Veto: *In Real Time was gisteren sterker dan in mei. Treedt er in elke creatie een groeiproces op?*

Loemij: «Het is natuurlijk de bedoeling dat we altijd blijven werken om de voorstelling

Anne Dekerk
Joost De Wyngaert